

Edebiyat Defteri

nizamettinuca -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Haziran 2022 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

GÜL İLE BÜLBÜL

Bülbül güle gül kardeş.
Biraz koku ver demiş.

Gül boynunu bükerek,
Veremem lazım demiş.

Sen kimin gülüsün ki?
Kokundan mahrum kaldım.

Ben tek senin ugruna.
Sevgilimden ayrıldım.

Ben, böcekler gülüyüm.
Kırların bülbülüyüm.

Sen ağaç ve gök yarı.
Bense toprak gülüyüm.

Ama kokundan bana.
Vermene ne engel var?

Kırma beni ne olur.
Sen et beni bahtiyar.

Dilim etmek istiyor.
Kalbimdeyse engel var.

Terk ettiğin sevgilin.
Ağlıyor diyar,diyar.

Gül kardeş dinle beni.
Bir şarkı söyleyeyim.

İzin ver hoş kokunu.
İçime sindireyim.

Ahh bülbül, üzme beni.
Hoş kokumdan veremem.

Söz verdim sevgiline.
Ve sözümünden dönemem.

Haklısın galiba gül.
sevgilimden ayrıldım.

Anlamsız bir tutkuyla.
Kalbinden yaraladım.

Bunu bil ki, ey bülbül.
Benim kokum çok hoştur.

Yar kokusu yanında.
Sanırsınki bom boştur.

En hoş koku, yardadır.
Sırrı yaradandadır.

Bülbül tez koş yarine,
Şimdi ağlamaktadır.

Mis koksada her diyar
Yine de ki yar, yar, yar.

Tüm seven gönülleri.

Œen kılısın perverdigar.

Nizamettin UCA
Kars 07.02.1989

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60908/gul-ile-bulbul.html>

KİM O

Kim o dedim çalınınca pencerem.
Benim dedi sessiz ve sakın, gelen,
Yavaş, yavaş doğruldum yatağımdan
Pencerenin perdesini kaldırdım.

Allah, Allah hayal midir gördüğüm
Yıllar yıllı rüyalarda gördüğüm
Ay parçası düşmüş gelmiş kapıma
Kendi hilal ay kız onun adı da.

Gözleri biraz çekik bir zeytini andırır
Yanakları kan gibi nar bile sönük kalır
Kaşları kalem gibi dudakları pek mahmur
O nu görünce gökten yağdı narin bir yağmur.

Gözlerim kamaşmıştı sanki donup kalmıştım
O güzellik önünde adeta bayılmıştım.
Nedir Ya Rabbim dedim nedir benim gördüğüm.
Aklımda çatallaştı yine koca kördüğüm.

Hayaldi bu gördüğüm kimdi gelen kapıma
Yine rüyamdaki o, kız geldi aklıma
Gülümsüyordu bakıp sadece gülümsüyor.
Aç kapıyı gireyim, başka bir şey demiyor.

Yavaş, yavaş yürüdüm kapının eşiğine
Açtım kapıyı birden, bir de gördüm ki o ne,
Boş kapım, boş pencerem hiç kimse yok orada.
Bir tek çift ayak izi sadece vardı yerde...

Hayal idi gördüğüm, güzel tatlı hoş hayal
Bir gün gelirse yine penceremin önüne
Bırakmam hayal olsa da bırakmam gitmesini.
İstemezdim bu güzel hayalin bitmesini.

Nizamettin Uca

KARS -25.03.1982

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61104/kim-o.html>

DOSTLUK

Gönül hasret çekerse,
Dertler bir zincir olur.
Dost kapısı kapanırsa,
Ruhum çilingir olur.

İlle de dostluk isterim.
Olsun Dünyam sessiz serin.
Neşe dolu gönüllerin.
İstedığı huzur olur.

Kırgınlık elem istemem.
Derde davetiye vermem.
Dost bağından güller dermem.
Sonra dost bağı çöl olur.

İsterim ki hep şen olsun.
Tüm dostların yüzü gülsün.
Her kes bir birini sevse.
Her taraf gülüstan olur.

Çok rahmet eylesin Halik.
Vara yoka odur malik.
Bittiği gün cahillik.
Dünya yüzü cennet olur.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61373/dostluk.html>

Güldü Gözlerim

Salına, salına gezen dilberim,
Geldin beni dertten ırak eyledin.
Gözyaşıma mendil tuttun durdurdun.
Yaralı gönlüme neşe doldurdun.

Dertliydi her anım, ızdıraplıydım.
Senin ile derdim son buldu benim.
Elemi ızdırabı sildin gönlümden.
Nihayet benimde güldü gözlerim.

Şimdi tek emelim seninle olmak.
Seninle ağlayıp senin ile gülmek.
Tanrı bizi biri birimize yazmış.
Senin ile yaşayıp seninle ölmek.

Mühim olan benim için senin aşkıdır.
Yaklaştın yanıma güldürdün beni.
Sen olmasan garip gönlüm şaşkındır.
İnan her şeyden çok severim seni.

Nizamettin UCA
KARS POSTASI/3 MART 1983

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61529/guldu-gozlerim.html>

GÜZELLİK

Bir güzel söz işitmeyi,
Değişmem hiç bir şeye.
Kötülükleri görmem,
Kin, garaz bilmem.
Doyarım her şeye yalnız,
Doymam sevmeye.

Bir tatlı bakış yeter!
Hayatı sevmem için.
Bir türlü anlamıyorum!
Düşmanlık niçin?

Ve bir hoş gülücük,
Sevindirir beni için için...
İyiden, güzelden başka,
Tahtı varmı gönlümüzün?

Ve sıcacık bir öpücüğe,
Herkes boyun eğer.
İyilik ve güzellik,
Her şeye değer.

Nizamettin UCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61679/guzellik.html>

SİGARAM VE BEN

Gezinirim تنها sokaklarda hüzünlü,
Çıkarırım sigaramı cebimden yine,
Çekerken nefes, nefes gezerken,
Tek arkadaş olur bana sigaram.

Sigaramla ben bir bütünüz ikimiz.
Konuşurum sigaramla bir dertlerimiz,
Onun derdi milim milim kül olmak,
Benin derdim sevgiliden ayrılmak,

Tek dostum olur sigaram her an
Dertleşiriz gamlı, gamlı sevdadan
Çiğnerimdeyken o dumanına bakarım
Sigaramla ayrı durmam ardı sıra yakarım.

Nedendir bilemem sigaramı içerken mutlu,
Yaşamak isterim ben gelecekte umutlu,
Bana teselli getirir dayanma gücü verir,
bir yandan mutlu kılarken, bir yandanda yer bitirir.

Sen sigaram bilsen seni hiç bir zaman bırakmam,
Nefret etsem dahi senden düşmam gözüyle bakmam.
Yine dudaklarımda sen varsın mırıldanıp gezerim
Önce ben o güzel yari, sonra seni severim.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/61877/sigaram-ve-ben.html>

İSTANBUL

Güneş batmakta yine, yine dertler başlıyor.
Her güneşin batışı bir defteri kapıyor.
Ay doğmakta usulca temiz bir beyazlıkla.
Ne güzel olur dünya ay ışığı altında.

Yine yurtsuz yuvasız, yine yapa yalnızım.
Yine yurtsuz yuvasız gözü yaşlı gezerim.
Vatanımı anamı bilsen nasıl özlerim.
Yavaşça kayan ay'a yine daldı gözlerim

Her kes zefk de sefada, sevdiğiyle kol kola
Bense ağlar gözlerle bakarım sağa sola.
Ey şehri İstanbul sen ne kadar zalimmişsin.
Garipleri ezen sen katı ve hainmişsin.

Taşın toprağın senin altındır. Diyorlar ya
Senin verdiğin derdi cefayı bilmiyorlar.
Elem, ızdırap sende sinsi, sinsi durarsın.
Yerlileri korursun garipileri kovarsın.

Ey İstanbul güzelsin hoşsun yüce ve büyük.
Sana gelen insanlar olmalıdırlar çevik.
Yinede isterim ki Dünya sana eğilsin
Ne kadar güzel olsan bana göre değilsin.

Nizamettin. UCA
26.03.1982/KARS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62161/istanbul.html>

VAZ GEÇMEM

Ne yarin hoş bakışından vaz geçerim.
Ne Güneşin doğuşundan.
Ne bir ağaç yapragından.
Nede bir kuş uçuşundan.

Ne dostun hoş sohbetinden geçerim.
Ne dost yüzüne bakmaktan.
Ne ılık yaz yağmurundan.
Nede suyun akışından.

Ne annemin sıcak dizlerinden vaz geçerim.
Ne türlü yemişlerden.
Ne kâğıt kalemimden.
Nede eskimişlerden.

Ne mücaadeleden vaz geçerim.
Ne güzel bir geceden.
Ne karlı dağ başını seyretmekten.
Nede peynir ekmekten.

Vaz geçmek benim kitabımda yok.
Dünyaya geldiğimden.
Çok severim bu hayatı.
Kendimi bildiğimden.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62303/vaz-gecmem.html>

SEVGİLİYE

Güzelim benim canım sevgilim.
Dertleri unutup mutlu olasın.
Kalbimin bir atar damarı gibi.
Her zaman orada yerin alasın

Olasın ruhumun solmaz çiçeği.
Vaz geçilemeyen hayat bahçesi.
Gönlüme saplanan hançer olasın.
Giresin orada tahtın kurasın.

Rüyamda da görsem gül cemalini.
Hayalinle avutsam garip gönlümü.
geçirsem seninle bütün ömrümü.
Dilimden düşürmem bir an ismini.

Ruhumuz okşansın mutluluk ile.
Kalbimiz her zaman birlikte çarpsın.
Gezsin ruhlarımız irem bağında.
Gökteki yıldızlar bizi kışkansın.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62529/sevgiliye.html>

DERTLEŐME

Hep ah çeken bir ses duydum.
Yaklaşarak kulak verdim.
Baktımki yuvasız bir garip.
Dalgın gözlerle ağlıyor.

Derdin nedir senin garip?
Anlat belki açılırsın.
Bir anlıkta olsa bile.
Dertlerini unutursun...

Yaşlı gözlerle bakarak.
Dedi yalnız bırak beni.
Cigerim yaralı benim.
EŐme ne olur dertlerimi...

Dedim gel biz dost olalım.
Nasılsa dertlerimiz aynı.
Ağlasakta ağlayalım.
Uzat bana ellerini...

Dedi dostum benim derdim.
Sığmıyorki ierime.
Mutluluk ve gülmek artık.
Hiç girmiyor gözlerime.

Bir vefasız yar sevmiŐim.
Beni her an derde boğar.
Bana bir yol g stermezki.
Her zaman çıkmaza sokar.

Onu  yle seviyorum.
Her an sanki onunlayım.
Hayali hep karŐımdadır.
Sanki onun yanındayım.

Onun derdi belli beni.
Bu Dünyadan g  recek.
İerimde bir canavar.
Beni yiyip bitirecek.

Bittim artık takatım yok.
Sigaramla baş baŐayım.
Hem g nl mle hem kaderle.
Umutsuz bir savaŐtayım.

Ahh yine sızlıyor yarem.
Yoktur ne merhem ne çarem.
Kaderim böyle yazılmış.
 midim yok ben naaram....

Yeter artık dostum yeter
Benim senden farkım yoktur.
Bende yurtsuz yuvasızım.
Hem yalnız hem aresizim.

Ne  midim ne ışığım.
Nede benim dermanım var.
Dertlerim o kadar okki.
Ne yere ne g ke sığar.

Nizamettin UCA
Kars

Gönderen : Nizamettin UCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/62822/dertlesme.html>

RÜZGAR

Uğuldayıp esen rüzgar.
Bana yârden haber getir.
Dön dolaş tüm diyarları.
O güzelden haber getir.

Sen ki esersin her zaman.
Sen ki esersin her yerde.
Gez dolaş Dünya'yı bitir.
Gül cemalden haber getir.

Gece gündüz tanımazsın.
Hiçbir zaman uyumazsın.
Benden ona selam götür.
Menekşemden haber getir.

Rüzgar uğultun ruhumda.
Bir kanun gibi çalıyor.
Kırma ne olur bu kez hatır.
Papatyamdan haber getir.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63008/ruzgar.html>

ÖLÜM VE YAŞAMAK

Son nefesimizi verdiğimiz zaman.
Daha sonra unutulmak gelir kederde.
Ölümün gölgesi kapladığında üstümüzü.
Kim bilir hangi zamanda, nerde?
Nasıl taşınacağız omuzlarda.

Bak musalla taşına biri daha gidiyor.
Vah, vah yazık. Acaba gençmidir, yaşlıdır ?
Bu Dünyaya gelmek zor, gitmek ise çok kolay.
Bu üç günlük ömründe, bu hayat mektebinde.
Geçirdiği günleri acep yaşamış mıdır?

Ölümü düşününce neden ürperir insan ?
Ama gel gör ki çaresiz varacağız.
Her saniye adım, adım yaklaşıyorken.
Bir an düşünmek lazım şu an yaşadığımızı.
Unutalım ölünceye kadar ölümü yaşamak varken.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63312/olum-ve-yasamak.html>

TANRIYA YAKARIŞ

Ya'rab nedir suçumuz?
Türk kötü hale düştü.
Türk yurdunun üstüne.
Leş yiyenler üşüştü.

Bütün dünya bir olmuş.
Üstümüze geliyor.
Hak yolunda gidenler
İnim inim inliyor.

Ne itibar ne gurur.
Ne maneviyat kaldı.
Neden benim ülkemin
Gündüzleri karardı?

Bu haksızlıklar neden
Türk'e reva görüldü
En aşılmaz duvarlar
Önümüze örüldü.

Ruhumuz yaralandı.
Gururumuz incidi.
Döktü hain yağılar
Üstümüze kinini.

Ya'rab etme mücade
Ülkemi bölmeler.
Bir tek çakıl taşımı.
Düşmana vermesinler.

Haklıyken haksız olduk
Cümle aleme karşı
Ya'rab rahmini göster.
Türk kazansın savaşı.

Şikayet yalnız sana
Yakarışım sanadır.
Yarabbim zalimleri,
Cehenneminde yandır.

Artık hesap gününü
Biz mahşere bıraktık.
Bu kirli oyunlardan
Bıktık Ya rabbim bıktık.

Ya'rab artık son bilsun
haklı haksız bilinsin.
Her toplumun ameli.
Ellerine verilsin.

Ben haksız isem eğer
Cehennemde yanayım
Ne olur kıyameti.
Çabuk getir Allahım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63502/tanriya-yakarıs.html>

VATANIM

Ben sende doğmuşum güzel vatanım.
Yedirdin, besledin, büyüttün beni.
Senle kurdum güzel hayallerimi.
Ben sana vermişim ulvi sevgimi.

Düşman seni sarsa cenk vakti gelse.
Eğerki Şehadet nasipse bana.
Ben yalnız sana aşık, sana hayranım.
Feda olsun sana canım güzel vatanım.

Nice nağmelerim hep senin için.
Sana yan bakanlar çirkef ve çirkin.
Her şey feda olsun bir toz zerrene.
Sende dalgalanan Bayrağım için.

Büyük Türk Milleti seninle ulu.
Sensiz yaşamaya olmaz tahammül.
Yüce Allah seni bahtiyar kılar.
Her köşende okunuldukça tekbir.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63641/vatanim.html>

VATANIM

Atalarım kan dökerek.
Kurtarmışlar bu yerleri.
Bu topraklar üzerinde.
Çekmişler her zulümleri.

Şimdi düşman göz dikmişmiş.
Almak isterlermiş yurdu.
Durmuyorlar yerlerinde.
Uyandıracaklar Türk'ü

Uyandığı zaman TÜRK.
HAK'tan sonra odur büyük.
Düşmanın haline vay.
Hemide vay, vay.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63758/vatanim.html>

DOSTUN DERYASINA DALMAYA GELDİM

Ustalardan öğüt almaya geldim.
Dostun deryasına dalmaya geldim.
Çok ham idim burda pişmeye geldim.
Dostun deryasına dalmaya geldim.

Hain yağı kurarsada pusuyu
Bilirim ezelden beri bu huyu
Hu çekerim çağırırım Tanrıyı.
Dostun deryasına dalmaya geldim.

Ne yolu bilirdim nede izani.
Hak yolda koyacam artık canımı.
Çaşıtlar sarsada dört bir yanımı.
Dostun deryasına dalmaya geldim.

Dost isterim canları hep bir olsun.
Gönülden gönüle yollar bir olsun.
Bu Cennet Vatanım artık kurtulsun.
Dostun deryasına dalmaya geldim.

Bu güzel ülkenin bir neferiyim
Bazen aşığiyim, bazen çeriyim.
Yarabbim ben bu vatan için öleyim.
Dostun deryasına dalmaya geldim.

Dostun dergahından alacam ruhsat.
Hemi ruhsat hemi candan nasihat.
Ya Rabbim yurduma verme meşakkat.
Dostun deryasına dalmaya geldim

Nizamettin Uca

Iğdır/14.30

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63920/dostun-deryasina-dalmaya-geldim.html>

BABAM'A

Tüm dostların Geçmişlerinin ruhu şad olsun
Bu sözler Tüm dostların Hakkın rahmetine kavuşmuş babalarına armağan olsun

Gittin hak katına
Yerin olsun İrem bağı.
Şefaatçin Emin olsun,
Son durağın Hak otağı.

Durma cennet kapısında,
Melekler alsın içeri.
Yunus Emre otağından
Selam verip gir içeri

Nizamettin UCA
Kars-1988

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64266/babam-a.html>

ÇAĞRI

Ben İslam' a inanmışım.
Haydi gelin sizde gelin.
Bu yol Hak, ilim yoludur.
Haydi gelin sizde gelin.

Bu yolda saadet vardır.
İnsanlık adalet vardır.
Hakkı bulmak isteyenler.
Haydi gelin sizde gelin.

İnancımız bütün olsun.
Ayrı yollar, ayrı dursun.
Allah aşkı bizi sarsın.
Haydi gelin sizde gelin.

Bölünmeden bir gidelim.
İnanarak yürüyelim.
Bir birimizi sevelim.
Haydi gelin sizde gelin.

Olmak istiyorsak mutlu.
Şaşmayalım biz hak yoldan.
Toplanalım dört beş koldan.
Haydi gelin sizde gelin.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64501/cagri.html>

BÖCEK

Yavaş yavaş her taraf sarı bir renk alırken,
Savrulurken yapraklar rüzgarlarla birlikte,
Kırlardan çiçeklerin kokuları giderken,
Bir böcek tek başına alingan ve çekingen.

O böcek için artık yaşam noktalanmıştır.
Çiçeklerden çiçeğe kanat açıp uçmanın,
Yemyeşil bir yaprağın içerisindeki yağmur,
Sularından içmenin vadesi kapanmıştır.

Düşünürken bir zaman o ilk günkü günleri...
Sığınacak bir yer yok kanatları ıslanmış.
Yağmurun sellerinde çiçekler ve yapraklar,
Sararmış akarlarırken böcekte bakakalmış.

O yapraklar, çiçekler bir zamanlar eviydi,
Şimdi ise ölmüşler sapsarı gidiyorlar.
Yapraklar eğlencesi, çiçekler meyvesiydi,
Üzülme kelebeğim geleceğiz diyorlar...

Haklıydı yaprak, çiçek geleceklerdi elbet.
Yine kırlarda açıp; dallarda tüneyecek,
Bir başka kelebekle dostluk kuracaklardı,
Ve yine sonbaharda ölüp kuruyacaklardı...

Nizamettin UCA
KARS

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64818/bocek.html>

YALNIZLIK

Öylesine yalnızım ki.
Konuşup dertleşecek kimsem yok.
Bir sigaram bir ben varım.
Birde cansız hayallerim.

Derdimi,
Gecenin sessizliğine anlatıyorum.
Cevap vermeden dinliyor beni.
Zaman geçiyor saatler ilerliyor.
Uyku tutuyor gözlerimi.

Nizamettin UCA
Kars-Gece nöbetinde.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65117/yalnizlik.html>

KARS'IM

Her yerin benimdir ey güzel Kars'ım.
Kalene yan bakan gözler kör olsun.
Nadide şehirsin Dünya yüzünde.
Seni kem gözlerden Allah korusun.

Taşın toprağından bir zerre vermem.
Ne Ermeni gelse ne de Rus gelse.
Topu tüfengiyle cümle eriyle.
Dünya' nın milleti birleşip gelse.

Ardahan'ın benim, İğdir'ın benim
Arpaçay'ın benim Çıldır'ın benim.
Baş köyden bu yana kimse geçmesin.
Ta Aras'a kadar sınırın benim.

Her köşende şanlı ay yıldızım var.
Seni seven kalpler olsun berhudar.
Posof ile Susuz, Göle ve Digor.
Senin ile büyür kalır payidar.

Tuzluca'da benim Hanak'ta benim
Bir milyon neferin vardır üstünde
Kağızman' dan, Sarıkamış, Selimden.
Ayrılmazsın birsin sen Türk elinden.

Nizamettin UCA
1982-Kars

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65374/kars-im.html>

AZERBAJCAN

Bağların bahçelerin nerededir Azerbaycan?
Beni yaralı koydun ağlarım senin için
Senden ayrılmışım ben terk ettin beni niçin?
Ölürüm göz kırpmadan ben sen ve ülküm için

Azerbaycan öz yurdum, vatanım canım benim
Kendim senden ayırırım seninledir kalbim benim
Ey gözümün bebeği güzel ceylanım benim
Ölsem de çağır beni geleyim Azerbaycan' ım

Şimdi senden uzakda ağlıyor şu gözlerim
Azerbaycan seni ben her gün her an özlerim
Yazsam sığmaz kitaplara biter mi bu sözlerim?
Çağır beni gelirim dayanmasa da dizlerim.

Azerbaycan cennetim atamın öz durağı.
Mermi yesem top yesem düşürmem al bayrağı
Yine aklıma düştün ağlar inler sızlarım.
Senden uzak da benim gecedir gündüzlerim.

Türkiye'm de bir hilal bayrak gibi mukaddes
İçimde doğdu yine sana tatlı bir heves.
Senin yolunda cenkte verir isem son nefes
Pür nur olur her yanımda cennetin kapısında

Azerbaycan, Azerbaycan diye, diye inlerim.
Sensiz zehir oluyor benim geçen günlerim
Sana olan bu aşkımda benim tek hevesimdir.
Azerbaycan kelimesi çıkan son nefesimdir.

Nizamettin UCA
KARS 24.03.1982

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65561/azerbaycan.html>

YAŞAMAK

Madem ki bu dünyaya gelmişim yaşamaya.
Eşitlik istiyorum, adalet istiyorum.
Tanrım vermiş canımı alacaktır yalnız o!
Hak içinde bir dünya ve barış istiyorum...

Hiç kimse emeliyle karartmasın gönlümü.
Ben yalnız insan gibi yaşamak istiyorum.
Ne bir top, ne de mermi patlamasın yanımda.
Yaşamak istiyorum, yaşamak istiyorum...

Nizamettin UCA
KARS

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/65817/yasamak.html>

KİFAYET

Normal bir hayatım olsun,
Gözüm yok parada pulda.
Hiç kimse dünyada kalmaz baki,
Dünyanın hepsine sahip olsa da.

Gelip geçicidir her şey.
Bu gün varız, yarın yokuz
Bu kısacık hayatımız da,
Ne olur ki her şey bizim olsa da.

Fazla bir şey istemiyorum,
Yalnızca aç kalmayalım yeter
Çoluk çocuk birde evimiz olsun.
İstedğim bu Dünyadan bu kadar.

Nasılsa gideceğiz bir gün.
Dünya malı Dünyada kalacak.
İyi bir söz, iyilik unutulmaz.
Nesilden nesile anlatılacak...

Nizamettin UCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66378/kifayet.html>

DÖNME TEKER

Dönme teker
Ayrılığı getiriyorsun
Her bir devir edişinde
Yarimi götürüyorsun.

Sen icat olmasaydın
Olmazdı uzak yerler yakın
O zaman ayrılmazdık yarimle
Hepsi bizim olurdu vaktin.

Buradan uzaklaşman bana
Çok acı geliyor.
Yinede çok dikkatli ol
Sevdiğim senle gidiyor.

Nizamettin UCA
Kars
(Ayrılık zamanları)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66669/donme-teker.html>

BİR ŞARKI OL

Bir Şarkı ol.
Kulaklarım seni dinlesin.
Notaların sıralansın.
Hayatım seninle sükuta ersin.

Bir Şarkı ol .
Şen, Şakrak, oynak bir hava.
Çal bu uzun gecelerimde.
Değin sabaha.

Bir Şarkı ol.
Sevmeyi, seilmeyi anlatan.
Öylesine uzun olsunki.
Başla sabahtan.

Bir Şarkı ol.
Yaşamayı sevdiren sözlerle çal.
İçinde kötölükten eser olmasın.
Ruhumda ebediyen kal.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/66915/bir-sarki-ol.html>

KIŞIN ZEHİRİ

Kış zehrini akıtıyor.
Dışarıda kar yağıyor.

Fırtına, boran da olsa.
Farketmez bizim için.
Kömürümüz odunumuz bol,
Yiyecek dolu kiler.

Ah Allahım yardım et.
Ya. Bu soğuk kış günlerinde
Kömürü odunu olmayanlar,
Yiyeceği tükenenler ne eder?

Nizamettin UCA
KARS
(Çok soğuk bir kış gecesi)

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67163/kisin-zehri.html>

SARI KAZAĞIM VARDI

Bir sarı kazağım vardı, dostlar.
Birde tahta kızağım.
Sarı kazağımı giyinir,
Tahta kızağımla kayardım.
Kar üstünde buz üstünde uçardım.

Bir gün hiç unutmam;
Bir paket getirdi babam.
Kıl keçisi ipinden,
Bir papak vardı içinde.
Ne kadar sevindim anlatamam.

Şimdi;
Bir sarı kazağım,
Bir tahta kızağım,
Birde kıl keçisi ipinden,
Olmuştu papağım.

Kim tutardı artık beni.
Kim durabilirdi; kızağımın önünde
Ahh birde ellerim üşümese...

Nizamettin Uca
İğdir
2411

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67381/sari-kazagim-vardi.html>

RÜYA

Elinde bir menekşe, yüzünde bir tül perde.
Gezinirken sokakta gördüm, çok güzel bir kız.
O an gönlüm tutuştu düştüm çıkmaz bir derde.
O ıssız sokaklarda kaldım yapayalnız.

Birde baktım ki o kız olmuş güzel bir çiçek.
Konmuştu üzerine temiz, minik bir böcek.
Böcek uçunca birden değişti ...Oldu melek.
Uzaklaştı yanımdan kanat açıp gülerek.

Ne güzel bir şey Tanrım benim bu gördüklerim.
Birden bire dolmuştu çevreme sevdiklerim.
Her kes neşe içinde koşup şarkı söylüyor.
İçlerinden bir teki suskun suskun duruyor.

Sonra herşey bir bulut gibi kalktı havaya.
Denizler kabardı, sular doldu karaya.
Ellerimi uzattım yıkamak için suya,
Bütün bu gördüklerim tatlı, güzel bir rüya.

Nizamettin UCA
Kars

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67615/ruya.html>

NÖBET

Yine başladı nöbetim.
Yine dört duvar arasındayım.
Radyom calıyor bir yandan.
Bende gazetemi okuyorum.

Gece uzun ve sessiz.
Bitmek bilmiyor bir türlü.
Radyoda program kapanıyor.
Gazetemde okunmadık bir kelime,
Kalmıyor ama..
Nöbetim bitmekle değil.

Ahh ne diyeyim bilmemki.
Bu nöbetlerde ne çektiğimi,
Bir ben birde Tanrım bilir.
Ne zaman kapayacak olsam gözlerimi.
Nöbette olduğum aklıma gelir.

Nizamettin UCA
Kars- Gece nöbetinde.
1984

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67952/nobet.html>

ÖLÜMDEN SONRA

Gün usulca doğuyorken ufukdan.
Bakıyorum ağlamaklı iki ses,
Götürmeyin yalvarırız diyorlar.
Nitekim boynu bükük kalıyorlar.

Kanatlarıma bakıyorum hayretle.
Neden acep bizim çocuk ağlıyor?
Şaşkın şaşkın ben etrafa bakarken
Baba diye diye feryat ediyor.

Ne oluyor sana canım güzelim.
İşte yanındayım, ağlama sakın.
Çık kanatım üzerinde uçalım,
Şehirlere kuş bakışı bakalım.

Gelmiyor güzelim duymuyor beni.
Biran olsun gidenlerin peşinden.
Taşdıkları tabutun arkasından,
Ayırmıyor o ceylan gözlerini.

Böylece anlıyorum herşeyi,
Eyvah diye yakınarak kederli.
Bakıyorum artık son kez yavruma,
Özleme diyorum özleme beni.

Ölüm kurtuluştur her kötülükten,
Ancak sevdiklerimiz kederli kalır.
İzdirapla yaşar senin ardından,
Bir medet umarlar el kapısından.

Gözlerimden yaşlar boşalıyor,
Ölen bir insan kendisine ağlamaz!
Ağladığım benim kendime değil,
Yavrumun çekecek dertlerinedir...

Nizamettin Uca
1.10.1984 saat: 23.04
Kars. Gece nöbetinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/68816/olumden-sonra.html>

DOST

Biz dostluğu can biliriz.
Dostlar candan aziz bize
Dostun bize hoş bakışı
Ömür katar ömrümüzü.

Dostun yaresi yaremiz
Dostun çaresi çaremiz
Dost sevdiği can paremiz
Sevgi katar sevgimize.

Dost müşküle uğrar ise
Bize ayan olur o an
Durmaz düşeriz yollara.
İki elimiz olsa kan.

Dostla varız dostla yokuz.
Dostla olmaz hiç korkumuz
Bitmez dosta hiç aşkımız.
Dostla söylenir türkümüz.

Nizamettin Uca
İğdir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69285/dost.html>

VAK'A

Yine o gün hergün gibi başlamıştım işime
Baktım biri geliverdi tam masamın önüne.

Orta yaşlı garip biri..

Dedi;

-Merhaba şefim.

Eğer izin verirsen senle vardır bir işim.

Baktım adamın yüzüne ;

-Dedim benim işim ne..

Bir memurum, vatandaşın bakarım ben işine,

Dedi;

-Bizim Kerim Dede hastalanmış yatıyor.

Yağan yağmurun suları bacasından akıyor.

Damı aktarmak gerekir, önümüz kışa doğru,

Yoksa bizim Kerim Dede çekecektir soğuğu.

Kimi kimsesi yok onun, yapacağım işini.

Kerim Dede sıcak yerde geçirmeli kışını

Parası yok, kimsesi yok pişirecek aşını.

Eğer mümkün olursa ben alsam maaşını,

İmkan olursa bana verin kendisine vereyim.

Olmazsa bir memurla hanesine gideyim.

Kapıda taksi de var, çabucak gider geliriz.

Hem o yaşlı mutlu olur, hem biz de seviniriz.

Hüzünlendim gözüm doldu, ağlar gibi olmuşum.

Adamın anlattığına gerçekten inanmıştım.

-Dur bakayım hele biraz, müdürüme diyeyim.

İzin verirse maaşını ben tediye edeyim.

Gittim anlattım.

Müdür Bey'e vatandaşın derdini.

Dedi;

-Sevap olur, çekelim zahmetini.

Ama işler çok sıkıdır çabuk gidip geliver.

Aman! Dikkat et parayı kendisine ver.

Yalnız bir iş yapmayalım.Yoktur bizim şansımız.

Hem vatandaş mağdur olur hem de ağrır başımız.

Dedim,

-Efendim çok dikkatli olurum.

Parayı ihtiyarın kendisine veririm.

Vatandaşa dönerek istedim belgesini

Aldım kimlikle cüzdanını, kestim tediyesini.

Üç aylık yaşlı maaşı ne olacak çok cuzi.

Bu aldığı cuzi maaş ne çok üzmüştü bizi.

Çıktık bankadan dışarı.Bindik bir arabaya.

Yağmur altında ulaştık, uçuk bir harabeye.

Eski tahta bir kapıdan geçtik, girdik içeri.

Damdan sular akıyor ıslatıyordu yeri.

Hasta Kerim Dede bir sedirde yatıyor.
Onun yaşlı bakışları neler, neler anlatıyor.

Sanki ev değil, aman Allahım! Nasıl yaşanır burda?
Eşya denen bir nesne yok, olanlar ise hurda.

Çok eski bir soba ile yerde yırtık bir kilim.
İhtiyar bizi görünce doğruldu iki büklüm.

Kısık ama nazik sesle hoşgeldin yavrum;Dedi
Buraya kadar böyle çok zahmet ettin dedi.

Kalkamadım yoksa zahmet vermezdim
Sizi böyle bir sırada inanın ki üzmezdim.

Neyleyesin hasta yaşlı olunca işte böyle,
Her geçen gün biraz daha gidiyorum geriye.

Allah razı olsun sizden bana el uzattınız.
Beni bu son günlerimde sevinçten ağlattınız.

Dedim.
-Dede öyle deme, budur bizim işimiz
Size hizmet ettikçe çoğalır sevincimiz.

Halk hizmeti Hak hizmeti yerine geçer derler.
İnşallah Cenabı Hak bunu muteber eyler.

At imzanı bu kağıda maaşını getirdim.
Bir dahaki maaşını yine ben getiririm.

Yaşlı gözleri ağlarken buruk bir mutlulukla.
Bende ayrılıyordum gözüm yaşlı, huzurla.

Nizamettin Uca
İğdir.
07.12.2007

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70900/vak-a.html>

HASRET

Hissettim ağlıyorsun.
Ağlama, sevgilim, canım bebeğim,
Gözyaşların damla,damla yakar içimi.
Ağlamana dayanamam,

Yaşayamam seni üzgün düşünürsem uzakta.
Sen gül ben yanında olmasam da.

Gözlerim üzerinde, sen rahat ol.
Hasret çekmene dayanamam.

Seni tebessüm ederken düşündüğümde,
Bilsen ne kadar mutlu oluyorum.
Gözlerimi kapayıp hayalini gördüğümde,
Tatlı bir huzur buluyorum.
Yanımda varmışsın gibi;
Gecenin hangi vaktinde bilmem
Uykuya dalıyorum.

Nizamettin Uca
13.12.2007 Erzurum
Ayrılık zamanları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73376/hasret.html>

BAYRAM SABAHI

Çocukluğum geldi aklıma yine.
Sabah erken kalkardım neşe içinde.
Beklerdim namaza giden babamı.
Ne kadar iyiydi bütün insanlar.
Ne güzel olurdu eski bayramlar.

Nizamettin Uca
İğdir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73872/bayram-sabahi.html>

SENİN İLE

Gece gündüz ağlıyordum
Senin ile mutlu oldum
O zamanlar çok dertliydim
Senin ile huzur buldum

Her saniye aklımdaydın
Her an sanki yanımdaydın
Şimdi benim canımdasın
Senin ile her an güldüm

Benim gibi bir dertliye
Neşe verdin huzur verdin
Tanrım mutlu eder seni
Senin ile güldüm, güldüm

Ey hilaldende güzel kız
Bırakma sen beni yalnız
Sen cennete bir hurisin
Yerde gülsün, gökte yıldız

Sen benim gönlümün şahı
Gözlerimin hasretisin
Gönlümde taht kuran sultan
Ömrümün merhametisin

Sessiz dünyam şimdi senle
Cıvı cıvı oldu benim
Yanakların nar gibidir
Ahu gibidir gözlerin

Seni tarif edememki
Kağıt ile kalem ile
Sen benim canımsın canım
Değiştirmem alem ile

Nizamettin Uca
Kars 1982

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74049/senin-ile.html>

ÖMÜR

Geldi geçiyor ömür.
Ne eyledin, ne gördün?
Günler geçerken bir bir.
Ne söyledin ne duydun?

Yetim için ne yaptın
Yoksula el verdin mi?
Bir öksüz gördüğünde
Onu sevindirdin mi?

Haksızlık gördüğünde
Durdunmu karşısında?
Sonsuz hayatın için
Ne yaptın bu yaşında?

Mazlum için çırpınıp
Bir katre iş gördün mü?
Sevdiğin evdaşına
Bir goncagül verdin mi?

Anandan ve babandan
Hayır dua aldın mı?
Eş dost ve akrabana
Acıdın mı yandın mı?

Akşam eve dönerken
Düşündün mü o günü?
Yatarken gece yorgun
Kalben huzur buldun mu?

Nizamettin Uca
İğdır 25.12.2007

Gönül dostlarımdan...

HARAMDAN UZAK DURDUM,
KEM BAKMADIM KİMSEYE,
BU YÜZDEN HUZUR BULDUM,
RABBİM ARKAMD A DİYE .....İBRAHİM KARAÇAY

BİLDİN Mİ KİM AÇ,KİM TOK
SAP MI ÇOK,SAMAN MI ÇOK
VAR MI BAKİYE STOK
HARMANIN HASADIN NE.....BAYRAM ALİ BÜLBÜL

bir dizeye sığarmı bu ömür
yaşantımız dersinki kömür
gel ey nefis sen beni sömür
Bilmem bu gün ne yaptım Hak için.....Murat Öztürk (Sessiz-Sair)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75531/omur.html>

Neylerim

Bilmeden kusurmu eyledim acep.
Dost kapımı çalmaz ise neylerim.
Dostun bir gülüşü bana dünyadır.
Bir tebessüm etmez ise neylerim.

Aşk ile çarpıyor bu yürekçiğim.
Derdimi bilmem ki kime söyleyim.
Dosttan ayrı olmak bana zul gelir.
Dost bir haber vermez ise neylerim.

Biz dosta söyleriz; gönülden dost dost.
Gönlümüz dost için bir pervanedir.
Giden yok gelen yok dost menzilinden.
Dost selamın gelmez ise neylerim.

Nizamettin Uca
01.01.2008

Gönül dostlarımdan.....

DOSTUN DOSTU BİLE DOST OLUR BANA
NİCE DOSTLAR ATAR BENİ YABANA
DOST DEDİĞİN CAN OLMALI CANANA
DOST VEFASIZ İSE AMAN NEYLERİM...BAYRAM ALİ BÜLBÜL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76701/neylerim.html>

YAKARIŞ

Ne bir dostu kırdım nede incittim.
Dostlarımı benden ayırma ya Rab
Bir dost selamına gözümü diktim.
Gözlerimi candan ayırma ya Rab.

Çok haksızlık gördüm, neler yaşadım,
Nice iftirayı sineme çektim.
Bir kerede olsa isyan etmedim.
Kötüleri benden irak et ya Rab.

Huzuri mahşerde divan kurulur.
Amel defterleri tek tek verilir.
Her şey ayan beyan orda görülür.
O günde yüzümü ak eyle ya Rab

Nizamettin Uca
06.01.2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78366/yakaris.html>

HÜSEYİN'E AĞIT

Hüzün basar beni gözlerim dolar,
Muharrem ayının aşuresinde.
Yoğun olur o gün ulvi duygular,
Muharrem ayının aşuresinde.

Ah Hüseyin vah Hüseyin,
Gönüller şahı şehit Hüseyin.

Şah Hüseyin o gün edildi şehit.
Yer ağladı gök ağladı Hüseyin' e.
Ehl-i Beyt dostları döker gözyaşı,
Muharrem ayının aşuresinde.

Ah Hüseyin vah Hüseyin,
Gönüller şahı şehit Hüseyin.

Sardılar Fırat yanını vermediler su.
Akıttılar aziz kanını,Şah Hüseyin'in
Aldılar can dostlarını can Hüseyin'in.
Muharrem ayının aşuresinde.

Ah Hüseyin vah Hüseyin,
Gönüller şahı şehit Hüseyin.

Yetmişiki kahramandı orada,
Aziz kanlarıyla yundu Kербela.
Ağladı melekler ağladı Dünya,
Muharrem ayının aşuresinde.

Ah Hüseyin vah Hüseyin,
Gönüller şahı şehit Hüseyin.

Peygamber canına neler yapıldı,
Kербela çölleri kızıl kan oldu,
Hüseyin şehit oldu gözler yaş doldu,
Muharrem ayının aşuresinde.

Ah Hüseyin vah Hüseyin,
Gönüller şahı şehit Hüseyin.

Nizamettin Uca
9 Muharrem.
18.01.2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81349/huseyin-e-agit.html>

Aşk Mektubu

Sabah erken esip gelen ılık yel
Git o yar' e hele bir sor beri gel.

Deki ; aşkın mecnun etmiş birini.
Geçiriyor ağlayarak ömrünü.

İcazet ver gelip görsün yüzünü
Bir söylesin sana tatlı sözünü.

Dinle onu belki yumuşar kalbin.
Aşkın onun yüreğinde çok derin.

Senden ayrı geçmez onun günleri.
Gönül bahçesinin açmaz gülleri

Senden gayrı başkasını bilmiyor.
Sen yoksun ya gözleri hiç gülmüyor.

Mecnun'un Leyla'yı sevdiği gibi.
Kerem'in Aslıyla yandığı gibi.

Sana meftun olmuş özlemle yaşar.
Seni sevdiğini söyler aşikar.

Rüzgar; deki o. Hasretini çekiyor.
Senden bir küçücük ışık bekliyor.

Sevdası bitmeyen hüznülü şarkı
Karşılıksız mıdır bu büyük aşkı

Eğer yoksa sende ona muhabbet.
Çekecektir onulmaz bir eziyet.

İcazet ver gelip görsün yüzünü.
Bir söylesin sana tatlı sözünü.

Dinle onu belki yumuşar kalbin.
Aşkın onun yüreğinde çok derin.

Bu dert deva bulmaz onu bitirir.
Bitirir de bu Dünya' dan götürür..

Nizamettin Uca
10-22/01/2008
İğdir

Gönül dostlarımdan.

İKİNİZDE BU SEVDAYA YOL VERİN
GAMI ATIN BİRER DEMET GÜL VERİN

CANDAN GERÇEK SEVDA HER ŞEYE DEĞER
HAYAT YOKTUR SEVDA OLMAZSA EĞER.....İBRAHİM KARAÇAY

EY BULUT YAŞIMI ,BAŞINA DAMLAT
NASIL SEVDİĞİMİ BARI SEN ANLAT

ONUN DA KALBİNDE, ÇİÇEK AÇMIŞ MI
YOKSA GERÇEKLERE KIZIP KAÇMIŞ MI.....BAYRAMALİ BÜLBÜL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82646/ask-mektubu.html>

EYVAH

Eyvah! Dönüyor yine geminin,
Burnu açık denize.
Yelkenleri dopdolu gidiyor bilinmeze.

Yelkenleri umutsuz bir rüzgârla dolsa da,
Burnu yine karaya,
Dönmez mi acep geminin.

Yıllardır bu haldedir bu koskoca yelkenli.
Bir karaya bir ufka,
Bir gelir birde gider.

Yokmu birazcık umut, bir zerre kadar ışık.
Bu gemi öyle gemi ufuklara alışık.

Ne güzel tam rotaya oturmuştu diyorken.
Açıyor bilinmeyen sonsuz bir ufka yelken.

Nizamettin Uca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85081/eyvah.html>

SOKAK LAMBALARIM

Ah bu hüzünlü gecelerde,
Bana yasak tüm güzellikler.
Ama hayallerim benim,
Alamaz kimse onları benden,
Işıklandıramaz hiçbir şey dünyamı,
Yalnız gezdiğim şehrin,
İssiz sokaklarında,
Sokak lambalarından başka...

Ah gecenin karanlığında yalnız,
Hayallerimle duygularıyla,
Kimseyle paylaşmak istemediğim,
Kendi kendime sevdalarımla,
Işıklandıran dünyamı yalnız,
Şehrin her köşesinde duran,
Hırsızların korkusu.
Ama benim ışığım aydınlığım,
Sokak lambalarım...

Evet, sokak lambalarım benim,
Kimse sahip çıkmasın benden başka,
Çünkü hayatımın yegâne ışığı.

Dertli ve hüzünlü gezerken,
Şehrin soğuk sokaklarında,
Sigaram dudağımda hüzünlü,
Sokak lambalarım benim,
Arkadaşım, dostum, sırdaşım,
Yalnız sokak lambaları benim.

Güneşin sıcaklığı bana değil,
Ayın sade parıltısı yabancı,
Yalnız sokak lambaları benim,
Işığım, hasretimin tesellisi.

Ah her gün şehrin sokaklarında,
Gözyaşım dökülürken gözlerimden,
Ben ve sokak lambalarım ağlarken,
Sır, her şey bize sır olur o an,
Konuşuruz ikimiz dertleşiriz.
Ve sokaklar tenhalaştıkça,
Bütünleşiriz...

Nizamettin UCA
Kars 1981 - Yalnız zamanlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85622/sokak-lambalarim.html>

Kömür Toplayan Çocuklar

Eksi otuzu geçmiş
Bitmeyecek bir kış
Her taraf buz
Rüzgâr ne kadar sert
Donduruyor insanı bu keskin ayaz

Ah bu ne soğuk böyle; Tanrım.
Bu tipi, bu kar.
Ne kadar soluk ve cansız
Dalı kurumuş ağaçlar.
Cıvı, cıvı olan bahçe
Öyle ıssız ki
Yuvasından dahi çıkmıyor kuşlar.

Ne kadar soğuk olsa da
Baharı arzular hepsi
Donmuş çöplüklerde
Elleri boncuk, boncuk buz
Kömür tozları içinde
Kömür toplayan çocuklar.

Nizamettin Uca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87490/komur-toplayan-cocuklar.html>

Geceye Sitem

Ah, niçin geldin yine gece
Bilmiyormusun sevmediğimi seni
Uyumak istemiyorum ben
Kapamak istemiyorum gözlerimi.

Zaten mrm nedir ki benim
Her saniyemi yaşamak istiyorum
İkide bir takırdatıp kapımı
Gelmene bir mana veremiyorum

Her gün Güneş kaybolurken ufukta
Doğacak yeni günü zlyorum
Hele Ay da çıkmayınca o gece
Dahada bir karamsar oluyorum

Yalnız bu mu?
Hayır hayır!
Işık istiyorum ben Dünya'yı hep işık
Karanlık hiçbir köşe kalmasın.
Anasız ve babasız ksz ocuklar.
Karanlıktan korkarak ağlamasın.

Nizamettin Uca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89621/geceye-sitem.html>

ÖZLEM

Ne kadar mutluyduk
Biz eskiden
Nasılda özlüyorum o günleri nasıl
Anlatamam
Yoksulluk ve yalnızlık
Anamın mis gibi kokan
O güzelim sıcacık somun ekmeğini
Beşe böldüğünü unutamam.

Siz hiç dutla ekme yediniz mi?
Biz katık ettik dutu ekmeğimize
Ne lezzetli olur bilseniz

Aman ha aman
Üzülesiniz diye demiyorum a dostlar
Bizden de kötülerini vardı biliyorduk.
Babam, annem kardeşlerim
Fakir ama mutluyduk

Nasılda özlüyorum o günleri nasıl
Ahh O Kars'ın
Yazına doyum olmazdı
Buz gibi borluk suyu akardı çeşmelerinden
Kışı desen çok soğuk olurdu ama
Zemheride üşümezdik mintanla.

O güzel çeşmeleri çok özlüyorum
O zemheri soğuşunu o karı
Çocuk kalbi unutmuyor ne etsen
Yaşadığı o temiz duyguları.

Nizamettin Uca

Borluk: Kars'ta bir soğuk su kaynağı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90690/ozlem.html>

ALİ

Arpaçay'ın Okçuoğlu köyünden
Bir misafirim var
Şehrin evsiz gariplerinden
Nerede akşam orada sabah.
Yaşar
Adı Ali deli Ali

Çocuklar takılır peşine
Olmaz işler yaparlar gün boyu
Yalnız çocuklar mı büyükler bile
Çocuk büyükler.
Hastaneye gitmiş başı ağrıyormuş
Doktor bakmamış Aliye
Deli diye
Böyle söylüyor Ali
Neylesin dünya hali
Bir yanda doktor bir yanda Ali
Okumuş doktor olmuş ama
Adam olamamış diyor

Konuşuyor oradan buradan
Terkedilmiş Ali
Ailesi vefasız çıkmış
Sitem ediyor ağlıyor

Çay demlemişim içiyoruz
Tarçın çayı yok mu diyor
Bu nasıl deliki
Tarçın çayını biliyor.

Şehrimizin delilerinden Ali
Evsiz barksız gariplerinden
Nerede akşam orada sabah
Yaşar.
İlgisi yok delilikle Ali'nin
Her şeyi biliyor
En önemlisi
Düşünüyor.
Biz onun düşündüğünü
Görmediğimizden
Aliden çok deliyiz
Bakar körüz.
Ve ateşi körüklüyoruz
Toplum dışı ediyoruz Aliyi

Eğer Ali deliyse
Suçu yok onun bu işte
Biziz mimarı
Ben, sen, O
Bakalım eserimize
Gurur mu duyalım, üzülelim mi?
Takdir bizim
Ali'de

Nizamettin UCA
1987
Kars gece nöbetinde.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93566/ali.html>

Çilekeş Anadolu

Adını en güzel varlıktan alıp koymuşlar
Ana
Anadolu
Ama
Çileleri yığmışlar önüne
Candan güzel Anadolu'mun

Nice kavimler gelmiş geçmiş
Nice sultanlar yaşamış
Her kes bir çile bırakmış
Bitmemiş bitmeyecek
Çileleri Anadolu'mun

Nice mert yiğitler doğmuş
Nice namertler
Nice İmparatorluklar
Nice devletler.

Bu Dünya'nın cenneti
Ah güzel Anadolu' m
Senin uğruna
Ne savaşlar verilmiş
Ne zaferler kazanılmış
Ne canlar yok olmuş
Ne aşklar yaşanmış
Ne sevdalar yok olmuş
Ne sevdalar

Çektiğin çilelerin haddi hesabı yok
Ana sın sen
Anaların en güzeli
Canından can verdin
Hep verdin fedakarca
Binlerce yıldır
Bıkmadan usanmadan

Ya biz
Senin için güzel bir şey yapamadık
Hala acı çekiyorsan
Ne olur çilekeş Anadolu'm
Ne olur
Bizi affet
Sana layık evlat olamadık

Nizamettin Uca
21.03.2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99456/cilekes-anadolu.html>

Kırsam zincirlerimi uzansam sahile

Denizi özledim
Dumanı tüten bir geminin
Ufukta görünmesini
Martıların şakıyan şen sesini özledim

Denizi özledim
Mehtapta parlayan yakamozları
Ara sıra sıçrayan balıkları seyretmeyi
Altın niyetine sevdiğim
Sahildeki kumu özledim

Denizi özledim
Bu demir parmaklıklar ötesinde
Yıllar oldu ayrıldığım
Gitmek istesem de nafiye
Sahilde hafif meltem yeli eserken
Ufka gözlerimin dalmasını özledim

Ahh bir gün
Kırsam zincirlerimi uzansam sahile
Özlemimi gidersem

Gelir mi acep o gün
Demir parmaklıklar erir mi
Sevgi ve kardeşlik tohumu
Yeşerir mi her yerde

İmkansız bir hayal benimki
Ama ben
Denizi özledim.

Nizamettin Uca
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100978/kırsam-zincirlerimi-uzansam-sahile.html>

Ayrılık zamanları

Ahh.Yine sensiz günler başladı
Yar.
Hasret çekiyorum
Sensizken seni düşünmek bile
Ne güzeldir ne güzel
Anlatamıyorum.

Gözlerim dalıyor boşluğa
Zamanı unutuyorum
Sen yoksun ya yanımda
Sensizliğime sessizce
Ağlıyorum

Ruhumda sensiz fırtınalar kopuyor
Sana özlemler taşıyor
Sensiz geçen saatlerde
Sana olan aşkım
Her an yeniden başlıyor

Soğumuş çayıma şeker attığımda
Sensiz yaşamayacağımı
Anlıyorum
Yanımda sen varmışsın gibi
Yalnızlığımı sarılıyorum....

12.04.2008
Nizamettin Uca
Ayrılık zamanları

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105013/ayrilik-zamanlari.html>

Taşralı Genç

Neden tanımiyorsun beni?
Unuttun mu ?
Hani gelmiştiniz ya
Gezmiştik köyümüzün kırlarında
Konuşmuştuk oradan buradan
Ve bana söz vermiştin
Gel yanıma demiştin
İşte geldim..
Gerçekten tanıyamadın mı? Beni

Oysa ben
Ne kadar sevmiştim seni
Şimdi bir kara çalı olmuşsun
Tanımiyorsun beni.

Neden konuşmuyorsun omuz silkerek
Kaçıyorsun
Yoksa konuşmam mı seni rahatsız eden
Ne olur anlat bana
Neler geçiyor içinden?

Tam iki ay kalmıştın ya köyümüzde
Her gün birlikteydik seninle
Sevdiğini söylüyordun
Ahh
Demek ki alay ediyordun
Ne kadar aldanmışım
Köylü yüreğim

Evet ben taşralıyım
Ne edeyim
Utanmıyorum
Herkes bir yerde doğmak zorunda
Bende taşrada doğmuşum
Kaderim

Gurur duyuyorum Taşralı olmaktan
Hiç değilse yüreğim kötü değil
Senin olsun büyük şehrin
Elveda yalancı sevgili
Ben gidiyorum

Çok özledim köyümü
Herkesin memleketi
Kendisine hoş
Çiçek dalında güzeldir
Yad ellerse boş

Artık gelme köyümüze
Kirli kalbinle dolaşıp
Kirlenme çimenlerimizi
Koparma güllerimizi
Akan derenin içine sokma ayaklarını
Bırak kalsın kirlettiğin yeter
Hoşca kal yalancı sevgili
Ben gidiyorum
Al büyük şehrini başına çal

Köyümüzün dereleri,çiçekleri,kırları benim.
Olsun büyük şehrin senin

Ben taşralı bir gencim doğru sende işim ne?
Elveda elveda
Ben gidiyorum
Sana teşekkürler yalancı sevgili...

Nizamettin Uca
6.4.1987

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107003/tasrali-genc.html>

BAYRAĞIM

Anadolu'daki kendi zalimliklerin örtbas etmeye çalışan Ermenilerin sözde soykırım törenlerinde Rengini mukaddes Şehit kanından almış Şanlı Bayrağımızı ayaklar altına alarak çiğnemelerini gördüğümde göz yaşlarımla kaleme aldım. Bu görüntüler bir daha açıkça gösteriyor ki Ermenistan bu kin ve nefretlerini gelecek kuşaklara aktararak bölge barışını dün olduğu gibi bugünde tehdit eden başlıca unsur olma özelliklerini devam ettirmektedirler.

Ağla gözlerim ağla
Bayrağım çiğneniyor
Gördükçe bu zulmü
Yüreğim deliniyor

Kimdir seni çiğneyen
Niye bu hale düştün
Özgürlük timsaliyken
Neden yerlere düştün.

Çaresizim bayrağım
İçerim kan ağlıyor
Seni böyle gördükçe
Ciğerim dağlanıyor

Sen ki göklerin şahı
Cihan padişahıydın
Zalimlerin korkusu
Mazlumun sancağıydın

Elbet yine....

Alırım yerden seni
Kanımla temizlerim
Sana yan bakanları
Şahin gibi ezerim

Alırım yerden seni
Göz yaşımıyla yıkarım
Zalimin tam bağrına
Ciğerine dikerim

Nizamettin Uca

25.04.2008

[italik][/italik][italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108845/bayragim.html>

ALİ YAŞAR' A CEVAP

Irak'ta gönülden ıraklara

Mende Türk' em
Mende senden bir dalam
Mektubunu vermediler kusura galma
Hele şimdi yeni geldi elime
Okuyuram

Gözlerimden yaşlar boşalır inci inci
Yollar uzak zalim aman
Hak ruhsat vererse dadına gellem
Gözlüyürsen yolumu bilirem
Gözü yaşlı çaresizem
Yüreğim yüreğinle çarpır amma
Ahh can içre can gardaşım
Çaresizem çaresizem
Yolar uzak zalim aman
Hak ruhsat vererse dadına gellem

Mende
Yedi boylardan biriyem,
Gezmişem uçsuz bucaksız bozkırlarda
Tanrı dağlarından aşmışam
Dağları yol eylemişem
Ovalarda kışlaklayıp
Yaylaları yaylak eylemişem
Esmişem Hırçın rüzgârlar gibi
Kafkaslardan uzanmışam
At koşturmuşam bucak bucak
Gelmişem cennet Anadolu'ya
Yurdum demişem
Sevmişem ana gibi
Ana demişem

Ölmüşem, can gardaşım ölmüşem
Ölmüşem öldürmüşem
Anadolu'ma hael
Getirmemişem

Gâh akın akın gelmişler üzerime
Gâh sinsi sinsi,
Bozmuşam hepsinin oyununu
Tarih boyunca
Destanlar yazmışam
Bölük bölük tabur tabur ölmüşem
Geçirmemişem düşmanı
Çanakkale den bir adım beri
Anadolu'nun dört bir yanında
Ejderha olmuşam

Ahh can içre can gardaşım
Nasıl olup bilmemişem
Anlamamışam
Canımı canımdan kesip
Seni menden alıp
Yurdunu Irak
Özünü ırak eylemişler
Gözümü yolda goyup
Adımı hasret eylemişler.
Galbimi sökmemişler gavim gardaş
Galbimi sökmemişler.

Ağlamışam ağlamışam
Ne are

Zaman geçip
Güçsüz takatsız gal mışam
Körelmiş Ok
Mızrak menem
Gözü yolda bekleyen sen
Zalim elinden ölen sen
Ahh gavim gardaş Ahh
Çaresiz ırpınan,
Hasret çeken menem men

Di gah gel deyirsen
Oyy men ölüm gavim gardaş naaram
Gelemirem

Feryadın ciğerimi dağlıyr amma
Ahh can gardaşım Ahh
Yoktur gümanım
Yoktur amanım
Yalvarıram Allah'ıma

Medet Yüce Allah medetttttt..

Nizamettin Uca
26.08.2008
23.23

Dadına gellem(İmdadına gelirim)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145547/ali-yasar-a-cevap.html>

SURMELİ

(Köyüm)

Gittim Sürmeli' ye hasretim dinsic
Hüzünlendim dağlarını görünce
İndim köy içine her yer tarumar
Canlandı hayalim yolları gördüm.

Ne kadar güzelmiş köşe bucaklar
Her kes birbirini dostça kucaklar
Baktım bir köşede oynar çocuklar
Onların içinde babamı gördüm

Kahvenin önünden geçip giderken
Dost sohbeti yapan dedemi gördüm
Yün eğiriyorlar köylü kadınlar
Aç pürçekli güzel ninemi gördüm

Bir çeşme var köyün orta yerinde
Su taşıyan güzel kızları gördüm
Her yan cıvı cıvı insanlar mutlu
Sularda oynayan kazları gördüm.

Birden bir mis koku geldi burnuma
Gittim usul usul onun yanına
Gözlerim ilişti tandır damına
Ekmek yapan güzel annemi gördüm.

Kurumuş topraklar yem yeşil oldu
Düşündüm düşündüm gözlerim doldu
Ah güzel Sürmeli' m mazide kaldı
Salkım saçak üzüm bağları gördüm.

Nizamettin Uca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148014/surmeli.html>

EMANET

Ne eyledim sana ben
Bu ayrılık nereden çıktı
Ne hayallerim vardı
Bütün ümitlerimi yıktı.

Gitme desem de sana
Gideceksin biliyorum
Ah senin bu gitmene
Ne çok üzüldüyorum
Yolun açık olsun
Git güle güle
Kalbimi sana verdim
Emanetim olsun

Yıllar geçse de sensiz
Yalnız seni seveceğim
Son nefesime kadar
Seni bekleyeceğim

Gitme desem de sana
Gideceksin biliyorum
Ah senin bu gitmene
Ne çok üzüldüyorum.
Yolun açık olsun
Git güle güle
Kalbimi sana verdim
Emanetim olsun

Nizamettin Uca
İğdir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/219717/emanet.html>

Masal-1

Çok eski bir tarihte küçük bir ülke vardı,
Padişah halkı ile mutlu mesut yaşardı.

Padişah bekar idi, ama vardı sevdası,
Evlen artık diyordu onu seven annesi.

“Evlen ki bir veliaht olsun sana” diyordu,
Her geçen gün oğlunun kafasını yiyordu.

“Zaman geçiyor oğul, yaşın kemale erdi.”
Her gün bir güzel kızın adresini söylendi.

Padişah “Anacığım, daha erken” diyordu.
Ülkesinin işleri ne etse bitmiyordu...

“Halkım ve ülkem için, çok çalışmam lazımdır,
Bütün yurttaşlarımın huzuru tek arzumdur,

Ülkemde hiç bir fakir fukara kalmamalı,
Memleketin her ferdi mutlu mesut olmalı.”

Ülkenin insanları çok çalışkan çok mertti,
Bu mutluluk huzurla günler günleri ekti.

Bir gün anası geldi dedi: “Hakanım! Beyim!
Bir gelin getir bana, mürvetini göreyim.

Artık bende yaşlandım yazık değil mi bana,
Bir gelin getir bana, kurban olayım sana.

Bir toruncuk görmezsem gözü açık giderim,
Senden olan bir canı, canım gibi severim.

Vezirlerden birinin çok güzel bir kızı var,
Hem akıllı hem güzel, odur sana layık yar

İzin ver vezirin le bir görüşme yapayım,
Kız da razı gelirse onu sana alayım.”

Padişah güzel kızı için için severdi,
“İşte gönül tahtımın tek sahibi bu” derdi.

Oğlu gülerek baktı anasının yüzüne,
Dedi: “Güzel anacım bakacağım sözüne,

Senin yüzün gülsün mutlu ol sen ana can,
Belki bir torun verir cümlemizi yaradan.”

Çağırıldı vezirini anası makamına,
Söyledi arzusunu veziri azamına.

Vezir biraz düşündü razı geldi sonunda,
Anası sevinerek gitti kızın yanına.

Kıza açtı sırrını: “Bana gelin ol” dedi,
Kız boynunu bükerek ses etmeden bekledi...

“Neden?” dedi anası, “Kötü bir şey mi duydun?”
“Haşa” dedi güzel kız, “Kötü bir şey duymadım.

Sultan da olsa oğlun var mıdır, bir mesleği ?
Yarın saltanat gider kalmaz ise ekmeği,

Biz o vakit ne eder nasıl ekmek buluruz ?

Aç açık per perişan sonra sefil oluruz...

Çoluk çocuk olur da ağlarsa ekmek diye,
Ben başımı o zaman vuracağım nereye ?

Düşmez kalkmaz bir Allah ya bizde düşer isek,
Benim yavrularıma kimler ekmek verecek ?

Var git oğluna söyle bir mesleccik edinsin,
Sonra gelsin canımı feda edeyim bilsin."

Anası geldi dedi," Oğul durum böyledir",
Dedi: "Gelin arzumu padişahıma bildir,

Ne eylesen eylesin bir mesleccik edinsin,
Sonra gelsin canımı feda edeyim bilsin."

padişah çok düşündü kızı çok haklı gördü,
İçten" işte bu hatun gerçek hatundur "dedi.

Dedi: "Tez toplansınlar vezirlerim beylerim,
Bir meslek edinmeli bana yardım eyleyin."

Beyler vezirler gelip huzura dizildiler,
Padişahın derdine bir çare düşündüler.

Düşündüler acaba hangi meslek layıktır ?
Biri dedi: "Hünkarım halıcılık layıktır.

Hem temiz ve naiftir halıcılık mesleği,
Hemde güzel halının biçilemez değeri."

Padişah razı geldi dedi: "Tamam beylerim,
Bizlerde halıcılık mesleği öğrenelim.

Dokuma ustaları derhal huzura gelsin,
Ustaların ustası bize elini versin."

Ustaların ustası hünkara oldu hoca,
Asık suratı güldü halıyı dokuyunca...

Bir halı dokumanın gördüğünde zorunu,
Dedi insan döküyor gözlerinin nurunu...

Gece gündüz çalıştı dokumayı öğrendi,
Ustaların ustası hünkarı çok beğendi.

Usta dedi: "Hünkarım artık bir usta oldun,
İpekten halıların ruhunu sende buldun.

Bu incecik dokunan halı senin eserin,
Bu ipek halıcığın en güzel yere serin."

Padişah mutlu oldu ustasının sözüne,
Ustasının sözüyle güven geldi özüne.

Gitti anacığın: "Bak usta oldum ana,
Bu ipek halıcıkta hediyem olsun ona...

Çalsın artık davullar yapalım bizde düğün,
Halkıma sultan olsun artık güzel sevdiğim."

Anası halıcığın götürdü kıza verdi.
"Bu hünkarın-dan sana bir hediyedir" dedi.

Kız halıya dokundu, gözleri doldu bir an,
Dedi: "Ana hünkara bu sefil canım kurban.

Hediyesi baş üste aldım kabul eyledim,
Gönlümü sultanıma canı gönülden verdim."

Kırk gün kırk gece düğün; alayları kuruldu,

İnsanların cümlesi mesut bahtiyar oldu.

Padişah sevdiğiyle dünya evine girdi,
Yaradan çok güzel bir evlat , onlara verdi.

Mutluluk ve huzurla günler günleri kardı,
Memleketin işleri hünkarı pek yorardı.

Halkı için her zaman gönülden çalışırdı,
Komşu ülke şahları bile çok şaşırırdı.

Padişah kimi zaman veziriyle birlikte,
Halk içine çıkardı tebdili kıyafetle.

Hele derdi “Halkımı bir yakından göreyim,
Sıkıntılı bir durum varsa tezden bileyim.”

Yine öyle bir zaman halk içinde gezerken,
Karınları acıktı çünkü olmuştu öğlen.

Dediler “Temiz güzel bir aş evi bulalım,
Acıkan mideleri bir güzel doyuralım.”

Buldular bir aş evi girdiler içeriye,
Hancı buyur eyledi dedi “Gelin beriye.

Burası gayet dolu arkada yerimiz var,
Arkası geniş ferah ön taraf sıkı ve dar.”

“Olsun” dediler, “Bizde ferah yere geçelim,
Hele getir ne varsa bizde yeyip içelim.”

Sofra düzüldü vezir sultana buyur etti,
Ne güzel bir sofraya bu görünüşü lezzetli.

Hem padişah hem vezir hem yedi hemde içti,
İkisi de nedense kendilerinden geçti.

Meğerki yemeklerde sinsî bir ilaç varmış,
Her kim yerse bunları deliksiz uyurlarmış.

Padişah uyandı ki baktı bir odadadır,
Ne aş evi, ne masa, nede veziri vardır.

Eli kolu bağlıdır tahta bir iskemleye,
Şaşkın şaşkın bir halde başladı beklemeye.

Çok kasvetli bir oda yerde kemikler vardı,
Öyle pis kokuyordu insan her an kusardı...

Küçük bir pencere ışıpta girmiyordu,
Padişah Ey Allah'ım: “ Bu ne iştir? ” diyordu.

Neden sonra açıldı boş odanın kapısı,
İçeriye girmişti iri yarı birisi.

Sultan dedi: “Bu nedir ne yapmaktır niyetin,
Birlikte geldiğimiz arkadaşını ne ettin?”

Adam sırttı, dedi: “Sen bize esir oldun
Yoldaşının altında şimdi yanıyor odun

Burada insanlara insan eti sunarız,
Sıran geldiği zaman senide sunacağız...

Bizimde işimiz bu; kaderin bu neylersin,
Pek semiz ve güzelsin iyi para edersin.”

Padişah anlamadı adamın sözlerinden,
İki damla yaş geldi masmavi gözlerinden.

Hani memleketimde her kes mutlu diyordu,

Bu nasıl bir durumdur hala anlamıyordun...

Neler neler yapmıştı sevgili halkı için,
Nerede hata yaptım ağladı için için.

Peki bu zor durumdan nasıl kurtulacaktı?
Sevgili yavrusuna nasıl kavuşacaktı.

Hanımı çok bekledi sultan gelmedi geri,
Gönderdi aramaya en iyi askerleri.

Kapıldı bir telaşa gözleri dolu dolu,
Hıçkırarak ağladı kucakladı oğlunu.

Askerler geri geldi iyi haber gelmedi,
Sultan hanım şaşırды ne ettiğın bilmedi.

Gitti anacığına yalvardı ana deyi,
"Bilmem acep nerede şimdi evimin beyi."

Günler günleri kardı haber yok padişahıtan
Bir ümit verir belki cümlemizi yaradan.

Padişah zindanında için için ağlarken,
Yine açtı kapıyı o zalim katil adam.

Elinde bir bıçakla: "Sıran geldi hemşehrim,
Yukarıda pirzola bekler yeni müşterim.

Senin nazik etinden çok güzel cız bız olur,
Mekanım in şöhreti tüm ülkede duyulur."

Padişah aman deyip cellata "bir dur!" Dedi,
"Benim naciz canımın kıymeti nedir?" dedi.

"Kesip satsanız beni ne olacak kârınız?
Yalnız bir kez doycak acıkınca karnınız.

Öyle bir hüner var ki bende değeri çoktur,
İpek halı dokurum saraylara layıktır...

Kurun bana bir tezgah getirin ipekten ip,
Size halı yapayım rengarenk çeşit çeşit.

Götürseniz saraya ihya ederler sizi,
İnci mercan ya yakut verirler dizi dizi."

Adam biraz düşündü aklına yattı; durdu,
Temiz bir odacığın birde tezgah kurdurdu.

Getirdi iplikleri saf ipekten rengarenk,
Tezgaha dizildiler iplikler ahenk ahenk...

Çok özlemişti sultan hatunu ve yavruyu,
Göz yaşıyla suladı dokudukça halıyı...

Aradan geçti günler halı tamama erdi,
Sultan biten halıyı zalim başına verdi.

"Bu ipekten halıyı dedi saraya götür,
Hanım Sultana ver ki zümrüt ve yakut getir..."

Adam halıyı aldı düştü saray yoluna,
Dünya serveti onu düşürmüştü oyuna.

Sonra vardı saraya halı ile birlikte,
Giremedi içeri beklettiler eşikte.

Dediler: "Nedir arzun ne etmektir maksadın,"
Dedi: "hanım sultanı görmek benim muradım.

Vardır özel bir halım layıktır sultanıma,

Ağırlığınca altın belki verir şahsıma"

Dediler ki: " Sultanım bir halı satan gelmiş,
Sizden başka kimseye halıyı vermem dermiş."

Halı lafı gelince gönlüne umut doldu,
Hanım Sultan sevindi bir anda mutlu oldu.

Dedi: "Tez getirsinler huzura halıcıyı,
Bir an önce göreyim bu çok özel halıyı."

Hanım Sultan halıya baktı hemen anladı,
Gözleri şaştı kaldı çokta heyecanlandı.

Bir haber gelmiş idi evinin direğinden,
Bir mutluluk akmıştı tertemiz yüreğinden.

Döndü adama dedi: "Arzunuz nedir deyin ?
Dile ağırlığınca sana altın vereyim.

Böyle müstesna halı hayatımda görmedim,
Bu halıdan bir tane daha getir isterim."

"Emrim başım üstüne" dedi adam, çekildi,
Ağırlığınca altın hazineden verildi.

Adam altını aldı yola düştü giderken,
Hanım Sultanın gözü parlıyordu sevinçten.

Vezirlerde şaşırdı biri dedi: "Sultanım,
Vallahi ben bu işten hiç bir şey anlamadım.

Gözleriniz parlıyor sevinç ve mutlulukla
Ne gibi marifet var bu ipek halıcık ta"

Hanım Sultan gülerek vezirlerine baktı,
Sonra büyük hisimla hızla ayağa kalktı.

"Halıcının peşinden bir koşun hazırlansın,
Nereye gider gitsin dört bir yanı sarılsın."

Diyerek, emir verdi vezirlere beylere,
Kendisi de atıldı çıktı en ileriye.

Çok geçmeden aş evi asker ile sarıldı,
Sultan soğuk zindandan çar çabuk kurtarıldı.

Sultan bir meslek-çiğın önemini anladı,
Hanım Sultanı gördü sevincinden ağladı.

Zalimlere verdiler en ağır cezaları,
Yaradan kavuşturdu şükür sevdalıları...

Nizamettin UCA
09.06.2010/Cuma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/370318/masal-1.html>

Masal-2 - I

I-
Bir varmış bir de yokmuş, söyleyen bilen çokmuş
Dünyanın her bir yanı, bereketmiş bollukmuş

Kim bilir belki Çin'de, kimse bilmezken Çin'ce
Varmış güzel bir ülke, sanki Cennet içinde

Yeri desen bilinmez, bu dünyadan aralı
Başında da çok iyi, birde varmış kralı

Kralın;
Çok iyi bir hatunu, üçte yavrusu varmış
Kralıktaki her fert, mutlu ve bahtiyarmış

Amma;
Bir dert varmışki bu güzel krallığın üstünde
Bulunmazmış çaresi çarelerin içinde.

Saray bahçesindeki, bir elma ağacından
Yılda bir kez olurmuş. tek bir elma Kızıldan

Ama Kızıl elmayı, Kral hiç alamazmış
Ne eylesen eylesin, hiç bir yol bulamazmış

Nedenmi?
Kızıl elmanın olup, tam yetişeceği gece
Nerden gelir bilinmez, çok çirkin ve irice

Bir dev gelip çıkarmış, her kes ondan korkarmış
Yaklaşarak ağaca, şiddetlice kükrermiş

Kızıl elmayı alıp, sonra çekip gidermiş
Yıllar yılı hep böyle, uzunca sürüp gitmiş.

Elma olmuş, dev gelmiş, Kızıl, elmayı almış
Kızıl elma her sene yalnız devin olurmuş.

Kral dertlimi dertli, "Ne olacak" diyormuş
Bu sinir işkencesi, onu bitiriyormuş.

Ve;
Bir gün demiş : "Çağırın, oğullarımı huzura
Düşünsünler bulsunlar, bir care bu duruma

Deve yedirmesinler, artık Kızıl elmayı
Dağıtsınlar yurttaki, bu kasvetli havayı."

Oğulları çıkmışlar, Kralın huzuruna,
Demişler bir care bulmalı bu duruma.

Kral: demiş " Canlarım, bizi ancak can anlar
Yaşlanıyorum artık hızla geçiyor yıllar

Bilirsiniz her sene, elmayı dev alıyor,
Bize ancak elmadan, bir kuru dal kalıyor

Artık kızıl elmayı, deve yedirmeyelim
Komşu devletçikleri, bize güldürmeyelim

Ne ederseniz edin, alın kızıl elmayı
Bitirin bu uğursuz, ve bitmeyen rüyayı."

Çocukları düşünmüş, babamız çok haklıdır
Bizlerin vazifesi, elmayı kurtarmaktır.

Büyük oğul demişki, “Bu yıl bendedir görev,
Elmayı devden almak, zor olmamalı gerek.

Varın siz rahat edin, ben beklerim bu gece.
Dev gelince işini, bitiririm gizlice.

Kılıcımın darbesi, dev yere serecek.
Kızıl elmayı alan, babamız sevinecek.”

Tamam oldu, demişler, evlerine gitmişler.
Sabahin olmasını, dört gözle beklemişler

Büyük oğul bahçede, kendine bir yer yapmış
Yaptığı yer pek sıcak, hemde gayet rahatmış

Neden sonra karanlık iyice baskın olmuş
Titreyen gözlerine, tatlı bir uyku dolmuş

Dev gelmiş gürültüyle, ağaçları yararak
Sanırsın gök gürlüyor, bu nasıl bir haykırmak,

Hele ki bir de devin, kükremesi yokmuymuş
Büyük oğul korkudan, yerinden çıkamamış

Korku ve yorgunluktan, derin uykuya dalmış.
Kızıl elma bu yılda, devin elinde kalmış.

Ertesi gün başından geçenleri anlatmış.
Büyük oğul utanmış, sıkılmış ve ağlamış.

Aradan bir yıl geçmiş, hasat mevsimi gelmiş
Bu kez ortancıl oğul , sıra bendedir demiş.

Varın siz rahat edin, ben beklerim bu gece.
Dev gelince işini, bitiririm gizlice.

Kılıcımın darbesi, dev yere serecek.
Kızıl elmayı alan, babamız sevinecek.”

Tamam oldu, demişler, evlerine gitmişler.
Sabahin olmasını, dört gözle beklemişler

Ortancıda kendine bahçede bir yer yapmış
Yaptığı yer pek sıcak hemde gayet rahatmış

Neden sonra karanlık iyice baskın olmuş
Titreyen gözlerine tatlı bir uyku dolmuş

Dev gelmiş gürültüyle, ağaçları yararak
Sanırsın gök gürlüyor, bu nasıl bir haykırmak,

Hele ki bir de devin, kükremesi yokmuymuş
Ortancıda korkudan, yerinden çıkamamış

Korku ve yorgunluktan, derin uykuya dalmış.
Kızıl elma bu yılda, devin elinde kalmış.

Ertesi gün başından geçenleri anlatmış.
Ortancıda utanmış, sıkılmış ve ağlamış.

Aradan bir yıl geçmiş hasat mevsimi gelmiş
Küçük oğul bu yılda sıra bendedir demiş.

Varın siz rahat edin, Ben beklerim bu gece.
Dev gelince işini, Bitiririm gizlice.

Kılıcımın darbesi, dev yere serecek.
Kızıl elmayı alan, babamız sevinecek.”

Tamam oldu, demişler, evlerine gitmişler.
Sabahin olmasını, dört gözle beklemişler

Küçük oğul bahçede beklemeye başlamış
Önce gitmiş mutfaktan bir azıcık tuz almış

Neden sonra karanlık iyice baskın olmuş
Titreyen gözlerine tatlı bir uyku dolmuş.

“Elmayı almalıyım devden artık bu gece”
“Ya uyursam” diyerek tutmuş onu düşünce

Çıkarmış kamasını parmağını kanatmış
Kanayan parmağına bembeyaz tuzu basmış

Gitmiş uyku gözünden” Ya Rab’bim şükür” demiş
Büyük bir metanetle kötü devi beklemiş.

Dev gelmiş gürültüyle, Ağaçları yarararak
Sanırsın gök gürlüyor, Bu nasıl bir haykırmak,

Hele ki bir de devin, kükremesi yokmuymuş
Küçük oğul dipdiri ne ürkmüş nede korkmuş

Elmayı alacakken çıkmış devin önüne
“Elmayı bırak” demiş “çabuk dön git evine,

Bu kutsal kızıl elma artık bizde kalmalı
Elma hasreti çeken babam mutlu olmalı”

Ağzından salya akan dev dönmüş arkasını
Şiddetlice kükremiş basmış kahkahasını.

Demiş “senmi alacan benden kızıl elmayı
Senin gibi bir yiğit göremedim vallahi

Nice kahraman yiğit pençem altında öldü
Nice kabadayılar topraklara gömüldü

Şimdi sıra sendedir herhal çıktın karşıma
Uyarıyorum seni gel bu işe karışma”

Küçük oğul inançlı “Bu kez sen öleceksin
Yada elmayı verip buradan gideceksin

Benim bir sözüm vardır, çok sevdiğim babama
Canını seviyorsan ver o elmayı bana.”

Çekmiş keskin kılıcı deve doğru savurmuş
Kılıcının darbesi devi böğründen vurmuş

Acı içinde kalan dev, hızla koşarak kaçmış
Elmayı alamamış ve dalında bırakmış

Küçük oğlan uzamış almış Kızıl Elmayı
Yorulmuş yere yatmış görmüş güzel rüyayı.

Ertesi gün başından geçenleri anlatmış.
Elmayı alan kral sevincinden ağlamış.

Demiş ki küçük oğul “ sevgili kardeşlerim
Birleşerek gitmeli şimdi ardından devin

Şu an yaralı ama elbet iyi olacak,
Kızıl elmayı gelip yine bizden alacak.”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/401987/masal-2-i.html>

MASAL 2-II

Demiş ki küçük oğul “ sevgili kardeşlerim
Birleşerek gitmeli şimdi ardından devin

Şu an yaralı ama elbet iyi olacak,
Kızıl elmayı gelip yine bizden alacak.”

.....
Düşünmüş kardeşleri, söylemişler haklısın
Bu devin arkasından yapmalıyız bir akın

Anneleri ağlamış demiş ki “Evlatlarım
Yalvarırım gitmeyin bizleri bırakmayın

İçimdeki his diyor kötü şeyler olacak
Korkuyorum sizleri o zalim dev alacak.”

Küçük oğul demiş ki “Sevgili anneciğim
Ağabeylerim gelmese dahi ben gitmeliyim.

Bu korku ve telaşla yaşayamam bir ömür.
Devden kurtulmalıyım olmalıyım tam özgür.

Yine padişah babam ağlasın mı her sene
Bu cennet gibi ülkem girmesin mi güvene”

Annesi razı gelmiş demiş “Selamet gidin
İnşallah sizi bana kavuşturur ya Rab’ bim

Siz gidince, gözlerim hep yollarda kalacak.
Gözyaşlarım, sizleri görmeden durmayacak”

Üçkardeş çabucak giymişler pusatları
Seyisler de hazırlayıp, getirmişler atları

Binmişler en nadide atlarının üstüne
Düşmüşler yalın kılıç kötü devin izine

Devin kan izlerinden at sürüp seğirtmişler.
Yorulmadan durmadan gece gündüz gitmişler.

Karlı dağları aşıp yem yeşil çayırlardan
Bazen taşlı yollardan bazen de bayırlardan

Az gitmiş uz gitmişler, derelerden geçmişler
Pınarlardan buz gibi billur sular içmişler.

Neden sonra bir çöle ulaşmış kan izleri
Bu çöl yaşatıyormuş büyüleri gizleri.

Kızgın çölde günlerce aç susuz yol almışlar
Sonunda yerde duran büyük bir taş bulmuşlar.

Kaldırmışlar ki taşı altı bir kör kuyudur
Büyük oğlan söylemiş “belki dibi suludur”.

Büyükçe bir taş alıp kuyuya bırakmışlar.
İçinden ne bir ses nede seda duymuşlar.

Büyük oğlan beline kalın bir ip bağlamış
İki kardeşi onu aşağıya sallamış.

Derinlere indikçe korku sarmış gözünü
Öyle bir haykırmış ki kayıp etmiş özünü

“Vay çatladım patladım” diyerek basmış nara

Diğer kardeşler onu çekmişler yukarıya.

Ortancıl oğul demiş “Şimdi bendedir sıra
Başarmalı bu işi kavuşmalı huzura”

Sonra oda beline kalın bir ip bağlamış
İki kardeşi onu aşağıya sallamış.

Derinlere indikçe korku sarmış gözünü
Öyle bir haykırış ki kayıp etmiş özünü

“Vay çatladım patladım” diyerek basmış nara
Diğer kardeşler onu çekmişler yukarıya.

Küçük oğul çaresiz almış ipi eline
Bir ucunu bağlamış sıkı sıkı beline

“Beni salın kuyuya ama sakın çekmeyin
Çatlasam Patlasam da aman ha dinlemeyin

Bu kuyunun dibinde neler var bilmeliyim
Ne olacaksa olsun orayı görmeliyim”

İki kardeşi onu sallamışlar kuyuya
Kanatlanmış kuş gibi bilinmeyen dünyaya

Derinlere indikçe korku salmış gözünü
Korkusunu unutmuş hatırlamış sözünü.

İndikçe bitmiyormuş ne derin bir kuyuymuş.
Kötü bir nem kokusu bir damlacık su yokmuş.

İpin sonu gelmiş ama ulaşmamış dibine,
Çözmüş ipi belinden yol etmiş kaderine.

Aşağıya düşerken hatırlamış her şeyi
Gözlerinin önünden geçmiş kısacık ömrü.

Düşüyorken aşağı sağa sola çarparak
Adeta rüzgârlarda savrulur gibi yaprak.

Gayet bitkin ve yorgun kuyu dibine varmış
Kayıp etmiş kendini derin uykuya dalmış

Neden sonra uyanmış bakmış ki kuyudadır.
Gözlerini ovuşturmuş sanmış ki rüyadadır.

Kuyunun üç tarafı kalın yağlı bir duvar
Sadece bir yanında büyükçe bir kapı var.

Yavaş yavaş doğrulmuş kapıya doğru gitmiş
Kapının tokmağını ileriye ittirmiş.

Birazda aralıkmış açmış içeri dalmış,
Kapının arkasında büyük bir avlu varmış.

Avlu gayet genişmiş kenarında bir sunak
Tam ortasında ise üç katlı hoş bir konak.

Konağın kapısı da hem büyük hem açıkmiş
Küçük oğul yavaşça merdivenlerden çıkmış.

Merdivenin sonunda büyük bir salon varmış
Salonun kapısından içeri doğru dalmış.

Bakmış ki orta yerde bir güzel huri durmuş
Huriye” devin yeri neresi” diye sormuş.

Huri işaret etmiş “Demiş yukarı çıkın
Devin yarası ağır uyandırmayın sakın

Uyanırsa hırsından seni hemen parçalar

Başını keser atar derinden davul çalar”

“Tamam “demiş sessizce ikinci kata çıkmış
Orada da oldukça büyük bir salon varmış

Bakmış ki orta yerde bir güzel huri durmuş
Huriye “Devin yeri neresi” diye sormuş

Huri işaret etmiş “Demiş yukarı çıkın
Devin yarası ağır uyandırmayın sakın

Uyanırsa hırsından seni hemen parçalar
Başını keser atar derinden davul çalar”

“Tamam “demiş sessizce üçüncü kata çıkmış
Orada da oldukça büyük bir salon varmış.

Bakmış ki orta yerde bir güzel huri durmuş
Hurinin dizlerinde yaralı dev uyurmuş.

Huri bakmış oğlana gözlerine yaş dolmuş
Küçük oğul huriye yüreğinden vurulmuş.

Davranmış kılıcına öldürmek için dev
Kız demiş “O kılıçla öldüremezsın dev.

Şu duvardaki kılıç onu öldürür ancak
Ne olur kurtar artık beni devden çabucak”

Oğlan duvara gitmiş kılıcı hızla çekmiş
Kılıcın hışırtısından bütün konak inlemiş.

Dev gözlerini açmış demiş “Neler oluyor?
Bu ses de neyin nesi sandım ki yer oynuyor”

Dev kendine gelmeden oğlan kılıcı çalmış
Kötü devin başını bedeninden ayırmış.

Kız sevinçten ağlamış şükretmiş Yaratana
Sonra koşarak gelmiş sarılmış kahramana.

Demiş “Sağ ol yiğidim çok kötü günler gördüm,
Her gün yüzlerce kere öldüm öldüm dirildim.

Günler bir bir geçtikçe bitiyordu umudum
Şimdi şükürler olsun sayende özgür oldum”

Oğlan dönmüş huriye sevgi şefkatle bakmış
Her iki yürekten de güzel bir duygu akmış

Demiş “Ey güzel peri çıkmalıyız yukarı
Çünkü vatanımızdan oldukça kaldık ayrı

Eğer sağ ve salimen kavuşursak vatana
Gönülden severmisin varırmısın sen bana”

Sonra almış kızları kuyu ağzına gelmiş
Hadi ipi sallayın geldim diye seslenmiş.

Ağabeyleri o anda oldukça şaşırmışlar
Daha sonra ipleri ard arda bağlamışlar

Kuyudan aşağıya yavaşça sallamışlar
Kızları birer birer yukarıya almışlar.

Üçüncüye gelince dönmüş sevdiceğine
Demiş ki “Yer yüzüne çıkmalısın sen önce.

Eğer beni göndersen seni almayacaklar
İpi aşağı atıp burda bırakacaklar”

Oğlan demiş “Olur mu seni yalnız bırakmak

hiç yakışır mı bana önce yukarı çıkmak

Onlar benim canımdır komazlar burda beni
Şayet öyle olsa da sen hiç üzme kendini

Yazımız da ne varsa elbet başa gelecek
Seven gönüllerimiz mutlaka birleşecek”

Kız ayrılmadan önce;
Demiş “yârim ne olur çok iyi dinle beni
Kardeşlerin burada bırakacaklar seni.

Konağın arkasında iki tane kapı var
Kapının bir açık öteki kapalı dar

Açık kapıyı kapat, dar kapıdan geçiver
Orda bağlı aç bir kurt, minnacık bir kuzu var.

Kurdun önünde ot var kuzununukinde et var
Otu kuzuya yedir; etiyse aç kurda ver

Daha sonra karşına iki koyun çıkacak
Birden bire ortalık sislenip kararacak

Koyunların renkleri biri ak biri kara
Ak koyuna binersen çıkarsın yukarıya

Aman dikkat et binme sakın siyah olana
Gidersin maazallah yeraltı dünyasına”

Yukarıda;
Ağabeyleri ise düşünmüşler durmuşlar
Oğlan aşağıdayken sinsi plan kurmuşlar

“Böyle geri dönersek ne deriz babamıza
Nasıl çare buluruz biz bu yüz karamıza.

Artık kral babamız hiç bize güvenir mi?
Tacı küçük kardeşten başkasına verir mi?

Onu ne edip edip kuyuda bırakmalı
Kralın huzuruna biz ikimiz çıkmalı.

Babamız sorduğunda nerede kardeşiniz.
Devle savaşıyorken (Baba o öldü) deriz”

İkisi de anlaşmış “evet öyle yapalım.
Küçük kardeşimizi kuyuda bırakalım.”

Son kızda yukarıya salimen çıkıvermiş
Büyük oğulda ipi aşağıya düşürmüş.

Kız ağlamış haykırmış demiş ki“ sen ne yaptın
Kardeşini almadan ipi aşağı attın.”

Oysaki o sizleri ne kadar çok severdi
Ağabeylerim beni; burda bırakmaz derdi

Böylemidir sizlerin kardeşlere vefanız
Nasıl insanlarsınız yokmudur Allah’ınız

Sizin bu yaptığınız mutlaka bilinecek
Bir gün gelecek elbet cezanız verilecek”

Büyük oğul sinirli demiş “Beni dinleyin
Hele bu olanları babamıza bir deyin

Yemin olsun Allah’a hiç acımam sizlere
Keserim başınızı atarım dehlizlere”

Çaresiz kalan kızlar razı gelmiş kadere

Küçük kız devam etmiş üzüntülü günlere.

Küçük oğul görünce ipi kuyu dibinde
Bir kez daha sitemler eylemiş kaderine

Düşünmüş metanetle "Elden ne gelir" demiş
Pek zalim kardeşleri onu derinden üzmüş

Demiş kendi kendine "biz atıye koşalım
Bütün kötülüklerle yılmadan savaşalım

Anlımıza yazılan elbet başa gelecek
Bu gün ağlayan gözler bir gün elbet gülecek".

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411633/masal-2-ii.html>

MASAL 2-III

MASAL 2 DEVAMI

Demiş kendi kendine” biz atıye koşalım
Bütün kötülüklerle yılmadan savaşalım

Anlımıza yazılan elbet başa gelecek
Bir gün mazlum olanlar mutlaka sevinecek.”

.....
Küçük oğul çaresiz gerisin geri dönmüş,
Allah benim sonumu hayır eylesin demiş.

Üzüntülü bir halde sunak yanından geçmiş,
Son derece kasvetli pis bir dehlize çıkmış.

Etraf nemli ve kötü her taraf yosun tutmuş,
Sanırsın bu mekânı yüce Mevla'm unutmuş...

Koku desen leş gibi var her türlü haşere,
İnsan iskeletleri dağılmışlar her yere.

Hayli zaman yürümüş bu karanlık dehlizde,
Düşünmüş ne zaman çıkacağım ben düze.

Neden sonra bakmış ki karşıda iki kapı,
Birisi açık imiş ötekisi kapalı.

Açık kapıyı örtmüş kapalıdan yürümüş,
Sevdiğinin dediği bir bir oluyor imiş.

Orda aç bir kurt ile minik bir kuzu görmüş,
Kurt önündeki otu minik kuzuya vermiş.

Kuzunun önünde de büyükçe bir et varmış,
Eti almış kuzudan o aç kurda yedirmiş.

Onlar yerken yemleri doğru yürümüş gitmiş,
Fazla uzun gitmeden yol birdenbire bitmiş.

Demiş: “Hay Allah! Nedir? Başımdaki bu oyun.”
Bakmış az ileride görünür iki koyun.

Koyunlardan biri ak öteki ise kara,
Beyaza biner ise çıkarmış yukarıya.

Sevinç ile atlar iken ak koyun üzerine,
Her taraf zindan gibi görünmüş gözlerine.

Meğerse ak yerine kara koyuna binmiş,
Birkaç saniye içinde yerin dibine inmiş.

Kaldırmış kafasını bir bakmış yukarıya,
Ne bulut var ne yıldız bütün sema kap kara.

Aklı başından gitmiş demiş, “Geldim ben nereye?”
O kadar yorulmuş ki uyku dolmuş gözlere.

Uzanmış yere yatmış derin uykuya dalmış,
Bir ninenin, “Kalk yavrum” deyişine uyanmış.

“Rüya mıdır? Acaba benim gördüğüm.” Demiş.
İnsan sesi duymuş ya bu onu sevindirmiş.

Bakmış yaşlı bir nine ona doğru bakıyor,

Sanırsın ki yüzünden rahmet nuru akıyor.

Oğlan dönmüş kadına “Merhaba nine.” demiş.
Çok susamış kadından azıcık su istemiş.

Kadın demiş: “Evladım burada su bulunmaz,
Zalim dev çeşmesinden hiç kimse su alamaz.

Ülkede tek çeşme var bir dev başında bekler,
Öldüremedi onu nice baba yiğitler.

Sunak olarak alır her hafta bir huriyi,
Sonra ancak bir saat bizlere verir suyu.

Zalim dev suya yapmış oldukça çetin büyü,
Hiç kimse kaldıramaz üstündeki büyüü.”

Oğlan demiş: “Olur mu? Ben devı öldürürüm,
Şu mağdur insanların yüzünü güldürürüm.

Hele bana bir yolu tarif eyle sen nine,
Sonra kovanı da al takıl benim peşime.”

Kadın demiş: “Evladım önümüz kışa doğru,
Bu yıl sen kırar mısın? Bu ninene odunu...”

Soğuklar bastırırsa aniden ben nideyim,
Bende senin peşinden hayır dua edeyim. ”

Oğlan demiş: “Bu yıl ben, odun kırayım sana,
Belki yazar sevabı yüce yaratan bana.”

Sonra almış baltayı odunları doğramış,
Bunu gözleyen nine sevincinden ağlamış.

Öyle bir çalışmış ki bütün odunlar bitmiş,
Yaşlı kadında şehrin yolunu tarif etmiş.

Demiş “Çok dikkatli ol yol tehlike doludur,
Yılan çıyan çok boldur sağı solu korudur.

Kılıcını bırakma aman sakın elinden,
Karşına canavarlar çıkabilir aniden.

Bir ulu ağaç göreceksin şehre girmeden,
O ağacın altında uyu iyice dinlen.”

Oğlan veda eylemiş demiş yaşlı nineye,
“Sen merak etme nine deve aldım hediye,

Kılıcımın darbesi onu yere serecek,
Dev ölünce tüm ülke şenlenip sevinecek.”

Sonra yola koyulmuş yalın kılıç elinde,
Yorulmadan bıkmadan yürümüş gündüz gece.

Yılan çayan ne varsa kılıcından kaçmamış,
Nice canavarlara keskin kılıcı çalmış.

Hele ki yedi başlı bir ejderha var imiş,
Ejderha kahramanı iyice uğraştırmış.

O dahi kılıcından öz nasibini almış,
Küçük oğul başların hepsini parçalamış.

Neden sonra yol bitmiş ulu ağacı görmüş,
Ağacın eteğinde “Uyumalıyım “demiş.

Sonra yere uzanmış derin uykuya dalmış,
Feryat eden kuşların seslerine uyanmış.

Ağaca doğru bakmış büyükçe bir yuva var,
İçerisinde ise feryat eden yavrular.

Bir bakmış ki o da ne!

Kalın vahşi bir yılan sürünerek geliyor,
Yuvadaki yavrular inim inim inliyor...

Ağaca çıkar ise yavruları yiyecek,
Ana kuş yavrularım diyerek inleyecek.

Yılan kuşlara doğru hamlesini yapmadan,
Kılıcı çekip onu parçalamış kahraman.

Yavruların feryadı sevince dönmüş o an,
Yine uzanmış yere uyumuş küçük oğlan.

Neden sonra dev gibi bir Anka kuşu gelmiş,
Elinde kılıç ile yatan oğlanı görmüş.

Kuş hissetmiş kalbinde onarılmaz bir acı,
Zannetmiş yavruları öldürmüş bu yabancı.

Umuş büyük bir taşla çabucak geri dönmüş,
"Oğlanı bu taş ile ldrmeliyim." Demiş.

Tam taşı atacakken bir yavru dile gelmiş,
"Anne ne olur onu, sakın ldrme." Demiş.

"A bir yılan bizleri nerdeyse yiyecekken,
Hepimizi kurtardı o yılanın elinden."

Zümrüdü Anka kuşu oğlana dua etmiş,
"Ne diler isen dile, dile sen benden." Demiş.

Oğlan demiş: "şimdilik hiçbir dileğim yoktur.
Benim derdim şu anda sadece susuzluktur.

Zalim devin elinden suyu geri almalı,
Ona kurban verilen canları kurtarmalı."

Söylemiş veda etmiş tekrar yola koyulmuş,
Fazla geçmeden şehrin ışıklarını görülmüş.

Sokaklarda dolaşmış bakmış bütün insanlar,
Gayet zgn ve mutsuz bazılarıysa ağlar.

Yaklaşmış birisine "Neler oluyor? " demiş.
Deve kurban gününün olduğunu öğrenmiş.

Ama bu gün dev ile prensesi istermiş,
Yoksa artık bir daha hiç su vermeyecekmiş.

Küçük oğul adama demiş: "Hele gel benle,
Bu devi bir ziyaret eyleyelim seninle.

Bu nasıl bir devdir ki bir damlacık su vermez,
Onu buradaki hiçbir, kahraman öldüremez."

Neden sonra birlikte subaşına gelmişler,
İkisi de bir kuytu köşeye gizlenmişler.

Çeşmenin  tarafı derin bir uurummuş,
Dev evini oranın tam merkezine kurmuş.

Dev çıkmış dışarıya beş metre boyu varmış,
O anda gözlerini büyük bir korku sarmış.

Gözleri fıldır fıldır, eller desen çok iri,
Sanırsın birer kazma onun keskin dışleri.

Kılları uzun uzun, sanki korkunç bir ayı,
Yürüyorken yerleri, oynatır ayakları.

Oğlan düşünmüş: “ Acep bunu nasıl etmeli?
Devi bu uçurumdan aşağıya itmeli.

Bu devle savaşması hiç kolay almayacak,
Çare yok bu uğraşa girmeliyim çabucak.”

Sonra kalkmış ayağa dikilmiş karşısına,
Söylemiş: “ Son bir ihtar veriyorum ben sana,

Canını seviyorsan çeşme başını terk et!
Ya kılıç darbemden öl ya da bu diyardan git.”

Dev kükreyerek dönmüş: “Demiş sen kimsin?
Sen gibi yiğitleri ne ettim bilir misin?

Şu uçuruma bir bak, ne canlar göreceksin,
Senin de sonun öyle oraya gideceksin...”

Oğlan çekmiş kılıcı: “Bu öyle kolay değil,
Ya defol git buradan ya da önümde eğil.

Şu elimde gördüğün bir sihirli kılıçtır,
Öldürdüğün devlerin sayısı belki kırktır.”

Dev kılıcı görünce kahramanın elinde,
Demiş: “ Söyle bu kılıç ne arıyor ki sende,

Bu kılıç kardeşimin kılıcıydı daha dün,
Senin eline nerden? Ve nasıl? geçmiş bu gün

Yoksa kılıcı ondan öldürüp temi aldın?
Eğer öyle olduysa sen yandın ki ne yandın.”

“Evet” demiş: “Doğrudur asıl sen şimdi yandın,
Kardeşinin başını bedeninden ayırdım”

Dev daha da hiddetle şiddetlice kükremiş,
“Şimdi seni tamuya göndereceğim.” Demiş.

Öyle bir saldırmış ki sanki gök gürlüyormuş,
Devin gözleri hırstan hiç bir şey görmüyormuş.

Oğlanı almak için dev neler neler yapmış,
Oğlan gayet ustaca kahramanca savaşmış.

Bir fırsatını bulmuş kılıcını sallamış,
Kılıcının darbesi ayaklarını almış.

Dizleri üstü düşen dev açmış kollarını,
Savurmuş ileriye vurmak için oğlanı.

Çevik bir hareketle sıyrılmış bu darbeden
Dev uçmuş aşağıya haykırarak tepeden.

Devin ölümü hızla dalga dalga yayılmış,
Bunu duyan prenses sevincinden bayılmış.

Susuz kalan insanlar oraya toplanmışlar,
“Bu cengâver kim?” Diye birbirine sormuşlar.

Herkes kova elinde çeşmeye doğru koşmuş,
Çeşmenin kornasından kıpkırmızı kan akmış.

Çeşmeden akan kanlar devin kötü kanıymış,
Bunu gören insanlar bir şey anlayamamış.

Neden sonra çeşmeden kan yerine su akmış,
Devin kötü büyüü çeşme üstünden kalkmış.

Ülkenin kralı da büyük mutluluk duymuş,
“Kahramanı huzura alın.” Diye buyurmuş.

“Ne diler ise bizden yerine getirilsin,
İster ise ülkenin anahtarı verilsin.

Bir tanecik kızımı devden kurtaran odur,
Kahraman ister ise benim damadım olur.”

Oğlan huzura çıkmış Krala etmiş hürmet,
Kral demiş: “Yiğidim çokça eyledin zahmet.

Suyumuzu kurtardın zalim devin elinden
Ne diler isen dile Allah’ını seversen.”

“Hünkârım!” demiş oğlan: “Dileğim yalnız şudur:
Vatanımdan ayırırım sayamadım kaç gündür.

Eğer mümkünü varsa gönder beni vatana,
Artık kavuşmalıyım gözü yaşlı anama.”

Kral demiş: “İnan ki öyle bir gücüm yoktur,
Buraya gelenlerin sonu burda kalmaktır,

Diler isen prensesi iste sana vereyim,
Kırk gece kırkta gündüz size düğün edeyim.”

Oğlan demiş: “Hünkârım benim bir yavuklum var,
Yolumu beklemekten gözleri yaşlı ağlar.”

Vezirlerden birisi huzura gelip durmuş,
“Hünkârım bir çaresi belki bulunur demiş.

Bir Anka kuşu vardır ulu ağaç üstünde,
Derler ki zaman zaman çıkarmış gökyüzüne.

Rica eylesek ondan yardım eder mi? Bize,
Bu konuyu arz etmek istemiştım, ben size.”

Oğlan demiş: “O kuşu çok yakından tanırım,
Bir gidip konuşursam beni kırmaz sanırım.”

Veda etmiş krala tekrar yola koyulmuş,
Çok geçmeden ağaçta Anka kuşunu bulmuş.

Demiş Anka kuşuna: “Vardır senden dileğim;
Özledim, vatanıma artık gitmek isterim.

Bir hayli zaman oldu ayrı geçen günlerim,
Hem anam, hem babamı, hem yârımı özledim.

Eğer mümkün olursa uçur beni vatana,
Kavuştur vatanıma dua edeyim sana.”

Kuş demiş: “Zor bir iş benden bu istediğin,
Başım gözüm üstüne olsun senin bu emrin.

Yukarı kırk günlük yol uçmak için güç ister,
Kırk parça kuyruk ile bir o kadar su ister”

Oğlan gitmiş krala bildirmiş arzusunu,
Almış kırk bidon suyla semiz koyun kuyruğu.

Kuyrukla suyu kuşun kanadına bağlamış,
Oradaki dostların hepsiyle vedalaşmış.

Sonra kuşun dev gibi kanadına yerleşmiş
Kuş ise: “Hazır mısın? Hadi ya Allah! demiş”

Zümrüdü Anka hızla yukarı doğru uçmuş,

İsteddiği bazen su bazen de bir kuyrukmuş.

Gu demiş kuyruk yemiş su demiş suyu içmiş,
Kuşun kanatlarında günler haftalar geçmiş.

Neden sonra tepeden hoş bir ışık görünmüş,
Oğlanın kalbi çarpmış "Geldik" diye sevinmiş.

Kuş tekrar isteyince bakmış ki kuyruk bitmiş,
Baldırından bir parça kesip kuşa yedirmiş.

Kuş baldırı yememiş dilaltında saklamış,
Yukarıya çıkınca oğlan biraz aksamış.

Kuşdilinin altından et parçasını almış,
Oğlanın yarasının üstüne yapıştırmış.

Kısa bir an içinde yarası iyi olmuş,
O anda gözlerine hoş bir mutluluk dolmuş.

Kuş oğlanı uçurmuş çabucak vatanına,
Demiş görevim bitti veda edeyim sana.

Veda etmiş ayrılmış uçmuş gerisin geri,
Oğlan girmiş sarayın, kapısından içeri.

Onu canlı görenler hayret içinde kalmış,
Anası ve yârinden başkası inanmamış.

Sevdiğinin kalbine büyük mutluluk dolmuş,
Kırk gece kırkta gündüz onlara düğün olmuş...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/416641/masal-2-iii.html>

Mutlu Yıllar

Ey soğukta Noel'i sıcacık kutlayanlar
Bakın bu park bu bahçe ne kadar soğuk
Garip insanlar da var kurumuş ağaçların altında
Ellerinde eskimiş bir eldiven
Sırtlarında yırtık bir palto

Lapa lapa yağan o güzelim karın altında
Sevdiğiyle el ele yürüyen sevgililer
Aşk sarhoşluğu ısıtırken içinizi
Soğuktan titreyen insanları görün
Sizlere nasıl gıpta ile bakarlar
Sevdiklerinden ayrı
Hasret çeker ağlarlar

Ey benim güzel ülkemin güzel çocukları
Lapa lapa yağan karın altında
Sizler oynarken kartopu
Neşe içinde terlerken sıcakta
Yanmış kömürleri toplayan çocuklar var
Sizin sokakta

Ey barlarda pavyonlarda eğlenen
Benim güzel ülkemin güzel canları
Ne olur birazcık düşünün
Zemheri soğuşunda
Ekmek parası için
Çalışan insanları

Ey benim güzel ülkemi yönetenler
Bırakın kısır çekişmeleri
Nasılsa bir gün
Hepimiz gideceğiz sonsuza
Ne olur bir bakın
Aç açık aybaşını bekleyen
Sıcacık bir çorbaya hasret
Soğukta tir tir titreyen
Oy deponuza

Nizamettin UCA
01.01.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/426150/mutlu-yillar.html>

Utan İnsanlık

Afrika'ya bak
Bunlar insan
Aç açık perişan
Sen ne yapıyorsun?
Gör artık bunu
Utan ey insan

Bir lokma ekmek
Bir tas çorba
Hasreti çeken
Açlıktan ölen
İnsanların var
Utan ey insan

Hangi dinde var?
Böyle yaşamak
Hangi dinde var?
Böyle yaşatmak
Uyan ey insan
Utan ey insan

Sıcaktan yanan
Soğuktan donan
İnsanların var
Utan ey insan

Bir ana düşün
Çocukları aç
Hastalanmışlar
Yok, bir tek ilaç
Bir baba düşün
Ekmek bulamamış
Bir çocuk düşün
Çocukluğunu
Hiç yaşamamış

Eyvah eyvah eyvah!!

Nerde insanlık?
Nerde insanlar?
Uyan ey insan
Utan ey insan

Utan insanlık utan
Bu utanç yetmez sana
Böylesine bir zulüm
Yapılır mı insana?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436427/utan-insanlik.html>

Ben ezgilerin yalancısıyım

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Ben ezgilerin yalancısıyım.
Kim derse bu ezgi benimdir
İnanmam
Çünkü ezgiler her yerde karşıma çıkar.
Kâh karlı dağların başında,
Kâh sulak ovalarda,
Kâh Anadolu'da,
Kâh Rum elerinde,
Kâh Ermenistan'da,
Kâh Azerbaycan'da,
Kâh kuzey Irak'da çıkar karşıma.
Bakarım duyarım
Aynı ezgi, aynı duygu, aynı his.

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Onları kimseye mal etmem.
Onlar bana ne olduklarını kimin olduklarını söylerler,
Bende onların söylediklerini söylerim
Kendimden hiçbir şey katmam dostlar
Hiçbir şey katmam kendimden.
Duyarım onları karlı havalarda
Duyarım onları sıcak ovalarda duyarım.
Kimin ağzından
Kimin yurdundan,
Kimin sazından çıktığına bakmam
Dinlerim, dinlerim.
İçim bir hoş delibaşım sarhoş olur,
Kendimden geçerim.
Bakmam lisanına
Türk' cemi, ?
Kürt' cemi, ?
Rum'ca mı, ?
Ermeni' cemi, ?
Gürcü' cemi?
Dinlerim.

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Onlar kendilerini bu topraklara adanmışlarsa,
Bu topraklardan filizlendiklerini söylüyorlarsa
Ben ne edeyim.?
Kimi zaman Leyla ile Mecnun
Kimi zaman Kerem ile Aslı,
Kimi zaman Ferhat ile Şirin,
Kimi zaman Arzu ile Kamber,
Kimi zaman Ahçik ile Mustafa,
Kimi zaman Mem ve Zîn olarak karşıma çıkıyorlarsa
Ben ne diyebilirim?

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum.
Bazen bir sazın mızrabından,
Bazen bir aşğın dudağından,
Bazen bir dudukun yanık sesinden,
Bazen bir garmonun hoş avazından,
Bazen bir zurnanın oynak havasından,
Bazen bir ney in ızdıraplı ağlamasından dökülürler.

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum.
Bakarsın bir deli hoyrat
Bakarsın bir tatlı ninni

Bakarsın bir yanık ağıt
Bakarsın bir uzun hava
Bakarsın bir hoş mani, olur
Harmanda savrulan buğday gibi havaya karışıp gider
Sonra iner toprağa
Filizlenir filizlenir.

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Ezgiler ne söylerse
Onu bilirim
Onu söylerim
Onu alarım
Vallahi ve tallahi kendimden hiç bir Şey katmam.
Sevgimden başka.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/436950/ben-ezgilerin-yalancisiyim.html>

Kars'a Özlem 2

Kış gelip bembeyaz olunca her yan,
Kaplardı içimi bir hoş heyecan.
Kars sokaklarında kızak kayarken,
Zemheri soğuğu sıcak gelirdi.

Dinlemezdim ne fırtına ne tipi.
Kayardı kızağım yıldırım gibi.
Geçince elime faytonun ipi,
Dünya gözlerime küçük gelirdi.

Görmezdim etrafı kayarken kızak
O güzelim günler şimdi çok uzak
Var idi sırtımda bir sarı kazak
Kazağım sımsıcak bir kürk gelirdi.

Heleki kar yağsa inceden ince
Kar topu oynardı herkes gönlünce
Donmuş el ayakla eve dönünce
Sobanın sıcaklığı çok hoş gelirdi

İştah ile yudumlarken çorbayı
Düşünmezdim o buz gibi havayı
Uyuyup görünce tatlı rüyayı
Anamın dizleri cennet gelirdi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/456075/kars-a-ozlem-2.html>

Çocukluk

Üstad Cahit Sıtkı Tarancı'nın aziz hatırasına

Cahit'in Affan'ı var ben kime para saysam
Bilmem ki nasıl geçmiş,
Çocukluğumu alsam.
Unutsam adımları unutsam yaşımı
Bilmesem kim olduğumu
Çocuk olduğum günlere dalsam.

Sormasınlar hiç bir şey benden
Haberim olmasın olan bitenden
Bahar sarhoşluğuna kapılıp
Geçmek istiyorum kendimden.

Pırıl pırıl zıpzıplarım var mıydı?
Uçurtma uçurmuş muydum?
Dönmüş mü idi acaba çemberim?
Ne olur getirin, getirin bana
Nerde benim horoz şekerim?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/468800/cocukluk.html>

Ankara'dan

Kızılay'da bir parka,
Oturdum birkaç saat.
Bir yanımda Atatürk anıtı,
Bir yanımda kuşlar var.
Ağaçlar gölgelik etmiş,
Eylülün sekizi olmasına rağmen,
Ortam gayet havadar.

İnsanlar geçiyor, önümden insanlar...
Kimi türbanlı, kimi açık,
Kimi entel, kimi bilmem ne.
Kimileri ailecek çoluk çocuk.
Kimilerinde bir acelecilik bir telaş,
Kimileri eh işte yürüyor yavaş yavaş...

El ele tutuşan sevgililer mi yok.
Kol kola giden eşler mi?
Sağdan soldan her taraftan,
Her çeşit insan,
Su gibi geçmekte.

Köşedeki ağacın altında,
Yaşlı bir ayakkabı boyacısı var.
İkide bir sıcak çay geldi diye,
Bağırarak geçiyor önümden,
Termos içerisinde çay satan çaycılar.

Hele az ileride görünen ana yolda,
Bir trafik var ki sormayın.
Yol kenarındaki durakta,
Otobüs kuyruğunda bekleyen insanlar,
Ne kadar sabırlılar...

Özürlü arabasında bir kişi,
Sonra bir ama yanında bir görevli,
Geçtiler gittiler konuşarak neşeli.
İçimden geçti dedim kendi kendime,
Her kes bunu görmeli.
Görmeli ki şükredip kıymetini anlasın,
Neden benim servetim yok diye ağlamasın.

Kalkıp gidecek oldum,
Purosunu püfurdeterek,
Ağır aksak adımlarla,
Geçti yaşlı bir adam,
Sürç-i lisan eyledimse,
Affola.
Minik bir kesit sundum,
Sizlere: Ankara'dan

08.09.2011 Ayrılık Zamanları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/511724/ankara-8217-dan.html>

Benimdir

Zalimin esinti yelinde durmam,
Yalanı gerçeğin yerine koymam,
Hakk'a inanırım közde kavrulmam,
Cehennem sicağı bana serindir.

İdam fermanımı verseler bile,
Asla teslim olmam gafil haine,
Çeksem de yıllarca işkence çile,
Yinede bilirim gül zar benimdir.

Zalimin elinden olsam da bizar,
Benim payım olsa cefa, intizar
Erisem yok olsam ben azar azar,
And olsun Allah' a hak yol benimdir.

Aç kalsam hiç bir an etmem şikâyet,
Asla namertlere eylemem minnet,
Haram bal olsa da geçmem yanından,
Dostun kapısının yalı şirindir

Bu gün kaybetsem de ben bu savaşı,
Çöllere savursam bu sefil başı,
Bütün cihan gelse yurduma karşı,
En nihayet bir gün zafer benimdir.

Nizamettin UCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516457/benimdir.html>

DOST

(Dost dost diye nice sine sarıldım)
Dostu gördüm can evimden vuruldum
Baktım gönül gözü her şeye ayan
Dedim; Veysel' misin?
Söyledi ki hu.....

Dost diyerek Acem ele yol aldım
Dostun hayalini orada buldum
Bir darağacında ol dostu gördüm
Baktım ki yarası bir Gül yarası.
Dedim; Pir Sultanım
Söyledi ki hu.....

Âşık oldum çiçeğine balına
Sordum aziz dosta bunun sırrı ne
Dedi ben Yunus'um Taptuk'tur pirim
Dedim sarıçiçek sual ettin mi?
Döndü bir hoş baktı
Söyledi ki hu.....

Bir ses duydum diyor
Yükseğe çıkma
Kibirleşip oradan aşağı bakma
Bu yanı kazanıp o yanı yıkma
Dedim; Karacaoğlan
Söyledi ki hu.....

Baktım dost pervane olmuş dönüyor
Anlamadım nasıl Hak'ka yürüyor
Her kim olursan ol gel gel gel diyor
Dedim; ya Mevlana
Söyledi ki hu.....

Nice yarenlere yarenlik ettim
Dosta âşık oldum kendimden geçtim
Hak'kın çeşmesinden bir dolu içtim
Kırklar meclisine vardım eyleştim
Söyledim onlarla
Gönülden HUUU hu.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/529353/dost.html>

Bağını sormadan üzüml yemeyiz,

Uzatmayız harama elimizi,
Garibin yanında kalenderiz biz,
Asla zarar gelmez bizden mazluma,
Hak yolunda giden erenleriz biz.

Adaletten bir an ayrı durmayız,
Dost yanından ölürlz ayrılmayız,
Yere düşmez biz varken bayrağımız,
Gerçek yarenlere mihmandarız biz.

Bizim imanımız yalnız Hakk'adır,
Silahımız bir katrecik hokkadır,
Servetimiz sırtımızda hırkadır,
Ak kâğıt üstünde kalem darız biz.

Bağını sormadan üzüml yemeyiz,
Doğru sözden gayrı bir söz demeyiz,
Ser veririz amma boyun eğmeyiz,
Hüseynin yolunda alemdarız biz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555889/bagini-sormadan-uzum-yemeyiz.html>

Yakariş

Beni yaratan Allah'ım
Yakarişım yalnız sana
Kulun gayrı düşmüş dara
Gönder Hızır'ını bana

Medet senden umut senden
İhsan senden lütuf senden
Bana hayır gelmez benden
Gönder Hızır'ını bana

Güzel yurdum talan olmuş
Dört yanıma yağı dolmuş
Umudum tek sana kalmış
Gönder Hızır'ını bana.

Her şeye kadir Allah'ım
Arşa yükseliyor ahım
Yalvarıyorum Allah'ım
Gönder Hızır'ını bana.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690087/yakaris.html>

Biz.....

Biz ele bir milletiz şanıımız çoktur
Çoktur şanıımız hem de imanımız çoktur
Çoktur imanımız amma ne çare
Öz özümüze
Fitne bazık biz
Hem fitne bazık hemde hillebazık biz.

Ne gardaşı biler nede dostu tanırık
Hemde bir dostumuz yokdur diyerek
Hayıflanırık.
Sevmemizde yalandı öz özümüzü
Kimse çıkarmasa da biz çıkardarık öz gözümüzü.

Çare gettikden sonra biz çareyi ararık
Sonra biz ne etdik diye öz özümüze sorarık.
Vah vah diyerek kimse eşitmez vahımızı.
Yanıımızda olanda yalandan durar
Tüşme aman Dünya'da tüşdünse yandı
Evel dost bildiklerinin cümlesi tepik vurur

Ağzımızdan guş tutsakda yaranmazık öz özümüze
Hec kim bakmasa da
Bizde bakmanık öz gözümüze
O ki zararını görende
Döyerik başımıza, dizimize.

Biz nece bir milletiz ki anlamayız dostun halından
İllallah diyerek
Bıktırarız öz özümüzü öz canımızdan
Fakir geçse bakmazık üzüne yanıımızdan.
Amma zengine dost olarık zengin galdıkça
Ol zengine gul olarık pulu saldııkça

Kimin zoruna getdiyse biraz düşünsün
Yalandısa bu sözlerim assınlar meni
Men darağacında olsamda gene
Gorkmayacam diyecem
Doğru bildiğim öz sözlerimi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/693267/biz.html>

Ben Ezgilerin Yalancısıyım

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Ben ezgilerin yalancısıyım
Kim derse ki bu ezgi benimdir
İnanmam.

Çünkü onlar her yeredir
Kah karlı dağların başında,
Kah sulak ovalarda
Kah Anadolu'da
Kah Rum ellerinde çıkar karşıma
Kah Azerbaycan'da
Kah Ermenistan'da
Kah Kerkük'te duyarım onları
Dinlerim yüreğimin en temiz perdesinden
Aynı ezgi, aynı duygu, aynı his

Sabah olur
Sabahın yemişiyle uyanırım tatlı uykumdan
Gezinirim bütün gün
Anadolu'nun dört bir yanında
Sarı gelin gibi.
Horon olurum Karadeniz'in hırçın dalgalarında
Halay olurum, Atabarı, Ankara havası, Zeybek olur çağlarım
Akşam olur
Hüzünlü bir köy türküsüyle
Ağlarım.

Duyarım onları serin yaylalarda
Duyarım onları sıcak ovalarda duyarım
Kimin ağzından
Kimin sazından
Kimin yurdundan çıktığına bakmam
Dinlerim.
İçim bir hoş deli başım sarhoş olur
Kendimden geçerim.

Bakmam Lisanına
Türkçe mi?
Kürtçe mi?
Lazca mı?
Rumca, Ermenice 'mi?
Dinlerim

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Onlar kendilerini bu topraklara adanmışlarsa
Bu topraklardan yeşerdiklerini söylüyorlarsa
Ben ne edeyim?

Kimi zaman Leyla ile Mecnun,
Kimi zaman Kerem ile aslı,
Kimi zaman Ferhat ile şirin,
Kimi zaman Arzu ile Kamber,
Kimi zaman Ahçik ile Mustafa,
Kimi zaman Nem ü Zin olarak karşıma çıkıyorlarsa
Ben ne diyebilirim

Bazen bir sazın tellerinden
Bazen bir aşğın dudağından
Bazen bir dudukun yanık sesinden
Bazen bir garmonun hoş avazından
Bazen bir zurnanın oynak havasından

Bazen bir neyin ızdıraplı ağlamasından dökülürler;

Bakarsın bir deli hoyrat
Bakarsın bir tatlı ninni
Bakarsın bir yanık ağıt
Bakarsın bir uzun hava
Bakarsın bir hoş mani olur
Harmanda savrulan buğday gibi havaya karışıp gider
Sonra iner toprağa
Filizlenir filizlenir.

Ben ezgilerin yalancısıyım dostum
Ezgiler ne söylerse
Onu bilirim
Onu söylerim
Onu çalarım
Vallahi ve tallahi kendimden hiçbir şey katmam
İki damla gözyaşımından ve
Sevgimden başka.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/829358/ben-ezgilerin-yalancisiyim.html>

Veysel,e

Büyük halk ozanımız, Âşık Veysel'in aziz hatırasına.
Sen Bir Ceylan Olsaydın Şiirine naçizane cevabımdır.
Allah (CC) rahmet eylesin

Ben bir ceylan olsam sende bir avcı
Av olurdu çölde sazına senin
Arar bulur idim derdin ilacı
Canımı verirdim sözüne senin

Kurulurdum sana sevdiğim derdim
Bağlanmam karayı allar giyerdim
Sen bir çoban olsan bende bir koyun
Gelir yalanırdım tuzuna senin

Koyun olsam otlanırdım yaylanda
Tellerimi taratırdım tek sana
Balık olsam takla dönsem deryada
Düşerdim toruna hız ile senin

Adın her an düşmez oldu dilimden
Ayrılmazdım vatanımdan ilimden
Kuş olsaydım uçmaz idim elinden
Işığı olurdu gözünün senin....

Nizamettin Uca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907420/veysel-e.html>

Sen Kokulu Mektuplar

Eski defterleri karıştırırken
Yazdığın mektuplar ilişti gözlerime.
Bir an maziye daldım.
Hüzünlendim
Göz kapaklarım ağırlaştı hafiften
Olduğum yerde
Uyuya kaldım.

Asker ocağında açtım gözlerimi
Kulaklarımda çınladı çavuşun sesi

“Mektubun var”

Yüreğim çarptı güm güm
Ah o ne çarpıştı öyle
Yine sen bana gelmiştin ya,
Bir mektup la olsa bile.

Ellerime aldığımda her mektubunu
Açmadan önce
Koyuyordum dizlerime
Okşuyordum sen gibi,

Gözyaşlarını
Mürekkebin dalgalarında görüyor
Gözyaşlarımı katıyordum izlerine
Damla damla.

Ve kokunu
Mısralarının arasına
Sinen kokunu.
Çekiyordum bir nefeste
Ciğerlerimin
Taa derinliklerine.

Ne güzel,
Sen kokuyordu.

Asır gibi gelen
Gecelerde,
Sen kokulu mektuplarla yatıyor,
Sen kokulu mektuplarla kalkıyordum
Sen kokulu mektuplara bakıp,
Ağlıyordum.

Biliyor musun?
Sana yazdığım mektuplarda
Ne çok özlemişim köyü
Diyordum ya;

Yalandı.
İtiraf ediyorum
Özlediğim köy değil
Sendin.

Nizamettin Uca

Kaynak:

Ne Yazayım

Bana neden yazmıyorsun diyorsun
Ben neyi yazayım dostum?
Ben güzellikten başka bir Şey bilmem ki
Göster bir güzellik?
Yazayım

Lime lime olmuş genÇ bedenleri mi yazayım
Ta arşa kadar
Yükselen feryatları mı?

Anaların yürek parŐalayan
AĞıtlarını mı?
Ya,
Evladını bekleyen bir babanın
Ufka bakan yaşlı gözlerini mi?
Yazayım.

Yoksa yoksa
Bir sevgilinin
Seni seviyorum diyemeden uŐup giden
Sevgilisinin ardından
Sessizce işine akıttığı gözyaşlarını mı?
Yazayım.

Etrafına bak dostum
Bir bir yok olan ümitleri
Kararan yarınları
Karamsar milyonları
Görmüyor musun?

Hadi Şimdi söyle dostum
Ne yazayım?
Göster bir güzellik
Bir tane iyi bir Şey oluyorsa bu ülkede
Bırak ülkeyi coğrafyada

Kalemimin son damlasına kadar
Yazmazsam namerdim.

Nizamettin Uca
20.07.2015- GECE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940524/ne-yazayim.html>

Bülbülüm

Ey benim sevdiğim sona bülbülüm
Bekledim gelmedin bana bülbülüm
Dermansız dertlere düşürdün beni
Kastın mı var yoksa cana bülbülüm.

Bülbülüm, yareme derman bülbülüm
Gel verme katlime ferman bülbülüm.

Sesini duyarım inceden ince
Aşkımın ateşi cana değince
Güllerin feryadı göğşe erince
Ne olur bir gülsen, bana bülbülüm

Bülbülüm, yareme derman bülbülüm
Gel verme katlime ferman bülbülüm.

Neyledim gülmedin bir kez yüzüme
Bir kere değmedi gözün gözüme
Neden inandın ki, elin sözüne
Hasret koydun beni, sana bülbülüm

Bülbülüm, yareme derman bülbülüm
Gel verme katlime ferman bülbülüm.

Gözledim bir ömür senin yolunu
Felekte getirdi yolun sonunu
Al kılıç eline vur şu boynumu
Canım kurban olsun, sana bülbülüm.

Bülbülüm, yareme derman bülbülüm
Gel verme katlime ferman bülbülüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965698/bulbulum.html>

Ne Olur

Ne olur bana bu gün bir şey demeyin
Lapa lapa kar yağıyor dışarıda
İçim içime sığmıyor
Yüreğim kıpır kıpır.
Yürümek istiyorum sokaklarda
Ve kartopu oynamak;
Yuvarlanmak, diz boyu karın içinde.
Bırakın keyfini çıkarayım kar'ın
Çocukluğumu yaşamak istiyorum
Sözünü etmeyin ayrılıkların.

Ne olur bana bir şey demeyin
Lapa lapa kar yağıyor dışarıda
İçim içime sığmıyor
Yüreğim kıpır kıpır.
Ben buyum işte
Anlaşılmaz garip biri.
Sevmeyi iyi bilirim.
Bazen bir kuşun kanadında bulurum mutluluğu
Bazen bir balığın solungacında.
Bir karıncayı seyretsem
Keyfim yerine gelir
Gülerim.

Ne olur bana bir şey demeyin
Lapa lapa kar yağıyor dışarıda
İçim içime sığmıyor
Yüreğim kıpır kıpır.
Ben buyum işte.
Akvaryumları sevmem
Kafes görsem, hemen kaldırın derim
Hele ki avcılardan
Kusura bakmasınlar ama
Nefret ederim

Ne olur bana bu gün bir şey demeyin
Lapa lapa kar yağıyor dışarıda
Bu gün içim içime sığmıyor
Yüreğim kıpır kıpır.
Kapatın radyoyu televizyonu
Hiç bir haber duymak istemiyorum
Bu gün minik bir serçe gibi
Üşümek istiyorum

01-02.01.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983612/ne-olur.html>

SEN

Sen benim hayatımsın
Koynumda büyüttüğüm aşkımsın,
Sen benim bataklığımsın,
Çırpınarak battığım.

Sen benim bakışımsın.
Sen benim rüyalarımı süsleyenim,
Hayallere akışımsın.

Sen benim zemheride mintanım,
Sen benim en zorlu imtihanımsın.

Sen benim;
Sen benim isyankâr çılgılım,
Erişilmez; başı dumanlı dağımsın,
Sen benim arkadaşım, aşkim, dert ortağımsın.

Sen benim hırçın denizimsin,
Dalgalarında kaybolduğum.
Sen benim nefesimsin,
Her alıp verdiğimde hayat bulduğum.

Ve sen,
Sen benim öteki yarımısın,
Sen benim göğsünde huzur bulduğum
Karımsın.....

Nizamettin Uca
İğdir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1160880/sen.html>

Iğdır'a Özlem

Öyle bir yerde uyanmak istiyorum ki azizim
Penceremi açtığımda odama;
Güneş ışığıyla birlikte,
Cıvı cıvı öten kuş sesleri dolsun.

Küçük bir bahçem olsun
Bahçemde dört ağaç,
Biri dut, biri şeftali, Biri kaysı,
Biri mutlaka Iğdır'ın Al Alması olsun

Çıktığımda sokağa,
Toz olsun toprak olsun ama;
Türk olsun, Kürt olsun, her ne olursa olsun.
Neşe içinde oynayan çocuklar olsun.

Bu yer öyle bir yer olsun ki;
Kin ve nefret gömülsün toprağa,
İnsanlar arasında kardeşlik olsun.

Ha; birde ufka baktığım zaman.
Zirvesi nazlı bir gelin başı gibi apak
Koca bir dağ olsun.
Adı da Ağrı dağı olsun.

Unuttuğumu sanma sakın,
Birde yanımda sevdiğim olsun.

Çok şey mi istedim azizim?

Nizamettin Uca
27.04.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1161054/igdir-a-ozlem.html>

Ay Işığım

Ey benim karanlık gecelerime doğan ay...
Ey benim gecemi aydınlatan.
Sen doğ ki ben ışığınla göreyim.
Ve senli hikâyelerimi yazayım,
Haykırayım; Gecenin karanlığına.
Dağılsınlar dört bir yana,
Uçsunlar bilinmeyen dünyalara.
Süzülsünler yıldızlardan aşağı.
Düşsünler kar taneleriyle,
Mis gibi toprak kokan toprağa.
Sonra, sonra.
Toprak fısıldasın öykülerimi,
Her bahar.
Cemreler düşende.
İşitsin gelecek kuşaklar,
Ya hüznünlensin ya gülsünler
Ve desinler ki
Ay ışığı sen ne güzelsin.
Ve sen neler yazdırıyorsun böyle?
Bir aşığa....

Ve son söz diyorum ki,
Ey hanemdeki ay ışığım
(Ben sana vurgun sana aşığım)

Nizamettin Uca
25.06.2018/15,36

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1172204/ay-isigim.html>

Ne Doğrarsan Aşına (hikaye)

Bir vakti zamanında bir zengin kadın vardı.
Oğlu ile birlikte bir konakta yaşardı.

Oğluna hep derdi ki “evlen güzel evladım.
Yerine getiresin bu benim son muradım.

Göreyim bende senin artık mürüvvetini,
Kime bırakacaksın malını devletini?

Getir bir güzel huri olsun benim gelinim.
Bebekte olur ise sevinç dolar gözlerim.”

Nihayet evlatçığı bir kız ile evlendi.
Ananın yüzü güldü evleri neşelendi.

İlk günler vakitleri hoşça geçiyor iken.
Bir hastalık baş verdi ananın gözlerinden.

En iyi hekimlerde bulamadılar çare,
İki gözü kör oldu kaldı melül biçare.

Elden ayaktan düşüp muhtaç oldu geline.
Gece gündüz durmadan ağladı kaderine.

Ana muhtaç düşünce gelin değişti birden.
Zalim biri olmuştu farkı yoktu iblisten.

Hain gelin anaya zulmetmeye başladı.
Her önüne gelince onu gayet haşladı.

Çaresiz kalan ana yalvarıp Allah'ına.
Komasın onu artık alsın kendi yanına.

Diye dua ederek için için ağladı.
Gelinin yaptıkları ciğerini dağladı.

Dertlerini atardı yüreğinin içine.
Beddua dahi etmez, idi zalim geline.

Oğluna dertlerini bir kez olsun demezdi.
Onun yanında asla sızlayıp inlemezdi.

Derken günler günleri kovalayıp dururdu.
Her geçen gün ananın hali berbat olurdu.

Zalim gelin dereden tutardı kurbağayı.
Etiyle pişirirdi ihtiyara çorbayı.

Verdiği suya dahi kaya tuzu katardı
Ekmek diye önüne yulaf otu atardı.

Bin bir türlü eziyet bin bir türlü işkence
Nihayet yaşlı kadın hakka gitti bir gece.

Gelinin yüzü güldü meydan ona kalmıştı
Aradan aylar geçip birde oğlu olmuştu.

Yavrusunu el bebek gül bebek büyütmişti
Vakti zamanı gelip onu damat etmişti.

Gelmiş idi evine perilerden bir peri
Huzur mutluluk dolu geçiyordu günleri.

Derken oda yaşanıp kör yatalak kalmıştı

Kaynanası misali melül muhtaç olmuştu.

İyi kalpli gelini onu hiç incitmezdi
Gülden ağır bir tek laf dahi ona etmezdi.

Getirirdi önüne en leziz yemekleri
Bitmez idi kadının bir türlü istekleri.

Pişirir yemeğini leblebi gibi etten
İçeceğini desen yapar idi şerbetten

Ama yemekteki et olur idi kurbağa
Fırlar kaçarlar idi sofradan sola sağa

Şerbet ise olurdu sanırsın ki bir ağuş
Bu durum gelinini üzer idi bayağı

Gelin “ana vallahi ben etmedim” der idi
Ama kadın her şeyi çok iyi bilir idi

Kendi yaptıklarıydı bu gelenler başına
Her defa geliyordu kurbağa kaşığına.

01.09.2018/16,08

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183826/ne-dograrsan-asina-hikaye.html>

Sonbahar

Aha işte yine geldi sonbahar
Ağaçlardan dökülüyor yapraklar
Şimdi yavaş, yavaş üşüme vakti
Koyun semaverden bir demli çay
İçinde limonda olsun

Toplanın üçer beşer can dostlar
Bir sabahçı kahvesinde
Teneke sobanın etrafında
Görünse simalar belli belirsiz.
Alaca karanlıkta
Vurun sohbetin dibine
Gün görününceye dek ufukta

Hele birde yağmur yağsa inceden
Bir daha güzel olur ya
İstemezsin sabahın gelmesini
Geçer saatler ağırlaşır gözlerin
İskemle üzerinde
Geçersin uykuya

Sonra uyanırsın yavaş yavaş
Sıcacık bir simit ve demli çay
Ne kadar güzel olur
Vay vay;

Her sonbahar gelişinde anlarım
Bir yaş daha yaşlandık
Üzülmeye değer mi bilmem
Nasılsa aylar geçip, gelecek yine bahar
Kim bilir belki her şey daha güzel olurdu amma
(Bir bir eksilmese masadan dostlar....)

16.09.2019-İğdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1253093/sonbahar.html>

Kars sevdası

[italik]

Hadi Aziz dostum hadi
Yürüyelim senle biraz
Yad edelim eskileri
Hava ne kadar olsa da ayaz

Gidelim millet bahçesine
Seyredelim Kars çayını
Geçelim Demir köprüden
Oturalım iskan bahçesinde
Kaleyi seyre dalarken
İçelim akşam çayını

Bak ne güzel kar yağıyor
Gel bu akşam
Dolaşalım sokaklarda
Şen şakrak.
Çocuklar gibi
Koşalım oynayalım
Yuvarlanalım beyaz karlarda
Bir günde olsa;
Yaşayalım hatıralarla.

Ahh. ne vakit
Bir şeyler yazacak olsam
Gözümde canlanıyor eskilerde ne varsa
Elimde değil bilmiyorum nedense;
Bir bakıyorum hayallerim dönüp dolaşıp
Gelmiş istesem istemesem de : Kars'a

Nizamettin Uca
İğdır/ 05.01.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1273479/kars-sevdasi.html>

1972

Bu gün yine gittim eskilere.
Bir resim götürdü beni.
Bu nasıl bir gidiştir ki,
Unuttum bütün çevremi.

Tek çocukluğum kaldı aklımda.

Bütün sınıf ve öğretmenim.
Ve kar yağıyor Kars'a.
Dizilmişiz kar üstüne;
Unuttum gayrı ne varsa.

Tek çocukluğum kaldı aklımda.

Kimisini hatırlarım arkadaşların,
Kimisi sisli bir bulut ardında
Ama hepsi hafızamda bir yerde
Açılıyor Sıra sıra perde perde.

Tek çocukluğum kaldı aklımda.

Sormayın bu gün bana,
Ne dünden ne yarından bir şey.
Bırakın bir deli gibi kendi halime.
Bindokuzyüzyetmişikide yaşıyorum

Zil zurna sarhoş olmuşum. tey tey!

Nizamettin Uca
İğdır-13.05.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300113/1972.html>

Yaşamak,

Yaşamak,

Yaşamak nedir?

Bilir misin be dostum.

Yaşamak,

Gökyüzünde keyfince süzülen

Bir kuşu seyretmektir,

Ya da;

Deniz de zıplayan bir balığı.

Alacakaranlıkta gümüş gibi parlayan Ay'ı.

Tan vaktinde ufku seyretmektir yaşamak.

Yaşamak;

Bir ananın yavrusuna süt vermesi,

Bir babanın kol kanat gemesidir.

kini düşmanlığı unutup,

İnsanın insanı sevmesidir.

Bazen

Bir yetimin saçlarını okşamak

Bir garibin karnını doyurmak

Ama en çok;

Zalime karşı haykırmaktır yaşamak.

Küfür etmektir ağız dolusu.

Haksıza, haksızlığa.

Savaşa, düşmanlığa karşı durmaktır.

Okları baltaları tankları topları;

Toprağa gömmektir yaşamak,

Hakça bölüşmek

Dostça yaşamaktır, YAŞAMAK.

Yaşamak;

Gülümsemektir, gülümsetmektir,

Sevmektir, sevmektir

Yoksa hayat neye yarar?

Kahkaha atmaktır erkek kadın.

Gözlerinden sevinç gözyaşları

Dökülünceye kadar.

Yaşamak

Bir müzik notasında kaybolmak

Bir Anadolu ezgisinde hüzünlenmek

Bir bağlamanın tellerinde uzun hava olmaktır.

Yaşamak çok güzeldir be dostum.

Yürümek koşmak nefes almak,

Ve gerektiğinde nefes vermektir.

Bir muhtaca.

Ve elbette;

Âşık olmaktır yaşamak.

Bazen dost olmaktır, bazen sırdaş,

Bazen arkadaş.

Yavaş yavaş ağarırken saçlarımız,

Seni ilk günkü gibi seviyorum

Diyebilmektir.

Velhasıl;

Aslında yaşamak,

En samimi duygularla
Gölmektir.

Sona erdiğinde ömrümüz,
Toprağı değıl;
Kalplere gömülmektir.

28.05.2020- İğıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303713/yasamak.html>

Sarhoş

Gönül ferman dinlemiyor,
Bu gün havalara uçmuş.
Söyleneni tınlamıyor,
İçmiş kendisinden geçmiş.

Yalnız bu gün ben ben leyim,
Kimse karışmasın bana.
İki kadeh devirmişim,
İsyan etmişim zamana.

İçime kapanıp bu gün,
Dertlerimi dökeceğim.
Sabahtan akşama kadar,
Rakı, şarap içeceğim.

Başım fır fır dolanıyor,
Çakır keyfim uzak durun.
Bu gün bana dokunanı,
Yemin ederim vururum!

Nizamettin Uca
İğdır: 03.06.2020

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304716/sarhos.html>

Domino Taşların

[italik]
Doğulduğun vakit anandan,
Dizilir hayatın önüne
Birer birer.
Domino taşları misali,
Hepsi dik hepsi mağrur.
Hepsi sıralı.

Birinci gün.
Sen süt içerken
Düşer biri.
Sen farkında olmazsın

Ertesi gün, biri daha
Sonra düşmeye başlarlar birer birer,
Emekliyor, konuşuyor, yürürken.
Bazen hızlı pat pat pat,
Bazen yavaş, tik tok, tik tok.
Ama düşer bir ahenkle
Geceler sabaha devrildikçe
Mütemadiyen.

Usul usul büyürsün,
Çocukluğun,
Gençliğin geçer
Mutlu olduğunda yavaş
Mutsuzluğunda hızlı

Bazen düz bir zeminden
Bazen yüksek kuleler üzerinden
Ama hiç durmadan düşerler.
Acımasızca.
Gözlerinin önünde.
Sessiz ve derinden.

Şakaklarına yağdııkça kar
Ve beyaza büründükçe saçların,
Hüzün kaplar yorgun çehreni.
Birer birer yok oldukça arkadaşların.

İşte o an;
Daha da bir hız kazanır,
İkişer, üçer, dörder.
Bazen içinde hissedersin düşüp kırıldıklarını.
Şırankkkk diye.

Engel olmak istersin; nafile, gücün yetmez.

Geçer zaman.

Ve bir gün son taş da düşer.
İşte o an kumdan kule üzerine yığılır.
Sonra;
Sonrası,

Bir karanlık ki sorma gitsin!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311821/domino-taslarin.html>

Deli Rüzgâr

[italik]

Bu gün yine ruhumda esti bir deli rüzgâr.
Kaybolup gidiverdi bütün hatıralarım.
Ne bu günden hevesim ne yarından ümit var.
Ne zamanı bilirim ne dünü hatırlarım.

Bir hüzün fırtınası benliğimi kapladı.
Hançerini kalbime acımadan sapladı.
Kapayınca gözümü zebaniler hortladı.
Hiç bitmeyecek gibi korkulu rüyalarım.

Bu gecede kayboldum, mehtabın ışığında.
Yolumu bulamadım sabahın şafağında.
Menzilim uzaklarda, Kaf dağının ardında.
Bir çıkmaza gidiyor artık bütün yollarım.

Bilmiyorum acaba geçecek mi bu günler.
Bitecek mi acılar, ızdırap-lar, sürgünler.
Ah neden çözülüyor yolumdaki düğüm-ler.
Hep boşluğu dövüyor uzattığım kollarım.

25.07.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314717/deli-ruzg-r.html>

Amerikan Sütü,

[italik]İşte Böyleydik biz eskiden.
Ne o bana sorardı,
Ne ben ona sorardım,
Kim olduğunu,
Nereden geldiğini,
Neye inandığını.
Arkadaşımdı o benim,
Ben onun arkadaşıydım.
Aynı sınıfta okur.
Aynı sırada otururduk.
Beraber oynardık körebeyi,
Uzun eşeği, birdir biri.
Ve;
Beraber içerdik,
Amerikan sütünü.
Sonra ne oldu bilmiyorum.
Sütten midir acaba?
O yok oldu,
Ben yok oldum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1315940/amerikan-sutu.html>

Ne Olur

Yaratanı bilmez isen,
Yetimi gözetmez isen,
Helal rızık yemez isen,
Gariplere gülmez isen,

Allah der isen ne olur?
Tanrı der isen ne olur?

Hayvanları sevmez isen,
Mazlumları görmez isen,
Sevgi nedir bilmez isen,
Doğru yolda gitmez isen,

Allah der isen ne olur?
Tanrı der isen ne olur?

Hak davayı gütmez isen,
Doğruyu söylemez isen,
İyi kötü sezmez isen,
Aklını dinlemez isen,

Allah der isen ne olur?
Tanrım der isen ne olur?

Kalbinde varsa merhamet.
Uzak ise senden nefret,
Kopsa kızılca kıyamet,
Tek şiarınsa adalet.

Allah der isen de olur
Tanrı der isen de olur.

Nizamettin Uca
İğdir: 14.12.2020-10.55

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339400/ne-olur.html>

İçimizdeki Düşman

[italik] Düşmanı arama yadda yabanda
Düşman öz evinde öz içindedir
Fikri zikri fitne fesattır onun
Şekli bir melek şekilindedir

Bazen öyle güzel işler yapar ki,
Kıskanırsın gıpta ile bakarsın.
Dalıp da gaflete aldanma sakın
Çıra kimin cayır cayır yanarsın

O ne iblis o ne şeytandır; aman
Uyan artık derin uykudan uyan
Sözüne bakarsan bir kere bile
Ne din kalır sende ne deki iman

Onun tek hedefi senin ruhundur
Düşersen cengine tarumar eder
İraden güçlüyse galip gelirsin
O da cehennemin dibine gider.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1382236/icimizdeki-dusman.html>

Bülbül

Bülbül çeker ahüzar-ı
Ben ağlarım zari zari
Ayırdılar benden yar-i
Ben ağlarım zari zari

Bülbülün maşuku gül-dür
Gülsüz yaşayamaz bülbül
Medet yüce Allah medet
Gösterme bana yar nar'-ı

Bülbülün avazı yanık
Benim bağrım ondan yanık
Yaktı beni bu ayrılık
Tanrım verme bana dar'ı

Bülbül gülünü arzular
Garip gönlüm onsuz sızlar
Yalvarırım Yaradan-a
Ayırmasın benden Yar'i

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393811/bulbul.html>

Kars'a özlem,3

[italik]

Bir Turgut abim var, uzakta

Kars'a sevdalı,
Kars'tan ırakda.

Geçenlerde de bir paylaşım yapmış.
Özetle şöyle diyor.

“PTT kuyruğunda beklerken,
Bir hemşerimi gördüm.
Gözlerinin içi gülüyordu.
Hayırdır dedim, pek neşelisin bu gün.
Gururla döndü dedi.

“Yarın Garsa gedirem”

Yüreğim cızz etti.
Yüzüm düştü.
Gözlerim buğulandı,
Dizlerimin bağı kesildi,
Titredim düşecek oldum.

Bir anda gittim ve geri geldim Kars'a.
Bir şerit gibi geçti gözlerimin önünden
Yaşamışlığım ne varsa

Ulan nasılda özlemişim,
Memleketim.
Öteki yarım.
Çocukluğum ve gençliğim.
Sevdiğim.

Dedim ki;
Git arkadaşım git,
Git iki gözüm,
Git yolun açık olsun.

Vardığında hasret şehrine;
Kayabaşına git
Ortakapıya, Kale içine git
Gez bütün mahallelerini Kars'ın
Tren yolunda rayların üstünde yürü
Dolaş tüm taş sokakları.

Yorulursan,
İstikan bahçesinde bir çay iç
Benden olsun.

Millet bahçesinde eski günleri yâd et,
Balık yoktur ama olsun
Sen yinede
Kars çayına olta at.

Çık kalenin burçlarından bak;
Her kes duysun diye;
Haykır gür sesinle, avazın çıktığı kadar
Deki;
Ey sokaklar ey ağaçlar ey toprak ve
İnsanlar.
Turgut'un selamı var.”

x

Ah Turgut abim ah
Yine hüzünlendirdin beni

İnan bu gece,
Bir hasret düştü ki yüreğime.
Sorma.
Ağlıyorum umarsız.
İki gözüm iki çeşme.
Sayıyorum damlaları.

Haberin ola Turgut abim
Hesabın çok kabardı ha
Belki bir gün tahsil ederim diye
Hepsini bir bir yazdım
Gönül defterime.

Nizamettin Uca
16.12.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404965/kars-a-ozlem-3.html>